

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

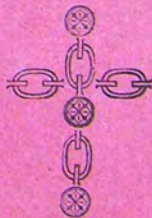
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΛΔΥΡΙΚΟΥ

Ἐρρανισθεῖσα ἐκ σταφύραν βελών, τὴν Ἀκολουθίαν ἐκ τοῦ Νέου Λειτουργίου, τὴν Παράκλησιν ἐκ τῶν Πνευματικῶν Ἐκλήτων, τὰ Θεοτοκία ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸν Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Μηνολόγιον ἐκ τοῦ Συναξαριστοῦ τοῦ Νέου Παραδείσου, εὐρισκομένων ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ μου, ὁμοίως καὶ ὁ βίος τοῦ Ἁγίου, δαπάνη τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἁγιστοῦ ἐν ἱερῷ Γεωργίου Α. Βουτίρη χρίον εὐλαθείας καὶ πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐν ταῖς Ἀγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις ψαλλόντων αὐτήν.

Ἐφαλλομένη τῇ 18 Δεκεμβρίου ἐν ᾗ τελεῖται
ἡ μνήμη αὐτοῦ.

Ἐξελεύσονται Ἄγγελοι ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἀφο-
ρίουσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ
μέσου τῶν δικαίων.

Εὐαγ. Ματθ. κεφ. νε.

Τὸ Σάββατον ἐγένετο διὰ
τὸν ἄνθρωπον, οὐχὶ ὁ ἄνθρωπος
διὰ τὸ Σάββατον, ὥστε Κύ-
ριος ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που καὶ τοῦ Σαββάτου.

Μάρκος Κεφ. 23

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1899

Δεκέμβριος 14

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλίνικου, Φιλίμονος, Ἀπολλωνίου, καὶ Ἀρριανοῦ, καὶ τῶν τεσσάρων Προτικτῶρων, τῶν συνπαθλησάντων αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Κύριος.

Στίχ. Ἔσεισας, ἀλλ' ἔστεισας αὐτὸς γῆν Ἀόγε.

Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἰκτὸς ἔστι τὸ πλεόν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς Ἀμήν.

Ἀπολ. τῶν Μαρτύρων. Ἦχ. Δ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Κοντάκιον Ἦχος Δ, Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς φεωστῆρας ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας συνελθόντες σήμερον, νέγκωμοις ἱεροῖς, ἀνευφημοῦντες ὑμνήτωμεν, ὡς ἀθλοφόρους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τυπικόν

Τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἀγ. Ἐλευθερίου. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τὸ Προσιμικὸν καὶ τὸ Ἀ Κάθισμα ὅλου τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα 4 τῶν Προπατ. 3 καὶ τοῦ Ἀγ. 3. Δόξα, τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας. Καὶ νῦν τὸ Ἀ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰσοδος Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον. Τὰ ἀναγνώσματα τὰ Ἀπόστιχα ἀνασπισμ. Δόξα τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν τῶν Προπατόρων, Ἀπολ. τὸ Ἀνασπισμόν, δόξα τοῦ Ἀγ. καὶ νῦν τῶν Προπατ. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν μετὰ τὸν Ν. Ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς ἡ λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Τὰ τριαδικὰ τὸ τὸ ἄξιόν ἐστίν. Ἀπολ. τῶν Προπατόρων ὁ Ἐξάψαλμος τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ψαλτήριον ὁ Πολυέλεος. Εὐλογητάρια ἡ Ὑπακοὴ οἱ Ἀναβῆμοι Καταβασαί τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς.

Δεκέμβριος Συναξαριστὴς Ἀμέθυστος τοῦ Νοητοῦ Παραδείσου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΛΛΥΡΙΚΟΥ

Ψαλλομένη τῇ 14 Δεκεμβρίου μηνός.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ ἐσπερινῷ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ Μακάριος ἄνθρωπος, ἱστῶμεν στίχ. 6 καὶ ψάλλομεν προσόμοια Ἦχ. πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἐάν ἀνομίαις παρατηρήσεις.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ Εὐανθίας καρπός, τῷ Θεῷ προσενήνεται ἀτελεῖ ἐν σώματι, Ἱεράρχης παντέλειος, ἀλλὰ καὶ μάρτυς φρικταῖς ἀσκήσεσι διὸ στεφάνοις διπλοῖς κατέστρεψε. τοῦτον ὁ Κύριος, εὖ σοι δοῦλε γνήσιε, αὐτῷ εἰπὼν, δεῦρο συγκοινωνεῖ μοι τῆς βασιλείας μου.

Ὅντως Ἀποστόλων γέγονας, ὥστε τῷ χρόνῳ ἐγγύς, οὕτω μάκαρ ἐν βίῳ, καὶ τῇ πίστει ὁμοῖος τὰ τῆς πλάνης σεβάσματα, πανσόφοις λόγοις καταστρεφόμενος, καὶ εὐσεβεῖας στύλος γενόμενος, ὦ, σοὶ κραυγάζομεν, χαίροις Ἐλευθέριε καὶ νῦν ἡμᾶς, ἰδρᾶσον πρεσβείαις σου ἐπὶ τῷ φόβῳ Χριστοῦ.

Ἀπὸ φυλακῆς πρώτης

Ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ νῷ, τῷ Χριστῷ καλλιέργημα, σεαυτὸν προσήγαγες, καὶ ἀμώμητον σφάγιον, φρικτοῖς βασάνοις ἀθλήσας ἐνδοξε, καὶ νῦν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ παρίστασαι, τοὺς δεομένους σου πάσης περιστάσεως ἐλευθερῶν· καὶ γὰρ ἐλευθέριον κλησὶν ἐπλούτησας.

Ἑτέρα Προσόμοια. Ἦχος δ' Ἑδάκας σημειώσιν.

Σκευός ιερώτατον, Πνεύματος θείου γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθηράμενος, παθὼν ιερώτατε· ἐνθεν χρίσμα θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιερεὺς σὺ γεγονώς, καὶ ποδηγέτης λαοῦ θεόφρονος, καὶ μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἡλόγησας, αἰκίζομένου ταῖς μαστίαις, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος· τὸν νοῦν γὰρ προσήλωσας, ἀνεικάστω πόθω, τῷ ὠραιότατῳ κάλλει τοῦ θεοῦ ἐραστοῦ· οὐ τῷ γλυκίῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγγκαλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλαΐσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένην τελέσαντα, ἢ καλῶς σε κυήσας, τὸν ἴσον ποθήσας, δεικνύσαι δρόμον, σοὶ περιπλακείσα, μέσον τοῦ σκάμματος σοφέ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς σὲ ἰκετεύομεν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον ἐκδυσώπει πανόλβιε

Δόξα Ἦχος πλάγ. β.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ ἀθλοφόρων κλέος δογμάτων ἀληθείας, καὶ Ἐκκλησίας προστάτην εἰδότες σε, συνελθόντες Ἐλευθέριε, χρεωστικῶς εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῆς Ἡπείρου ποιμὴν, καὶ ἄδυτος φωστήρ, καὶ κράτος καὶ στερέωμα· Χαίροις Χριστὸν ὄν ἡγάπησας καὶ τὰ τῶν τυράννων φόβητρα, μυκτηρίσας ὡς παίγνια· Χαίροις αἰκίζομένου ποικίλως ἐν βασάνοις, τοῦ σοῦ μὴ φεισάμενος σώματος, ὡς ἀλλοτρίου. Διὸ παρμάκαρ βοῶμεν σοι, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἀδιαλείπτως πρόστηθι, τῶν πιστῶς ἐπιτελούντων τὴν σεβασμιον καὶ πανένδοξον μνήμην σου.

Καὶ νῦν Προεόρτιον ὁ αὐτὸς ἦχος.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἢ ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἐμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτιν δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγρυλλοῦντες, μαρτυρεῖται θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ

κύψας, δουλικῶς ἢ Μητὴρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς. Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μου ἐνεφύης, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Τὸ Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὖρε σοφίαν· καὶ θνητὸς ὡς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπροσθεν, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πελυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγύζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦν τέκνα σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· Αἱ γὰρ ἐξοδοὶ μοι, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προτεμαὶ ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκευάσα βουλήν καὶ γνώσιν καὶ ἐννεσιν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή, καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσιν χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἀκακοὶ πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλῶν ὁρθὰ, Ὅτι ἀληθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σχολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς εὐρίσκοσι γνώσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γέννηται ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλώσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χίριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐδ' ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθεῶν ὁδηγήσει αὐτοὺς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτοὺς. Οὐκ ὠρεθήσεται ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος, ἐλπίε μετὰ μελλον· πρόχειρος δὲ γίνεσθαι καὶ ἐπίχατος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὁρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὁρθῶν ρύσεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὀλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὀλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύει· ἀντ' αὐτοῦ δὲ περριδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγίς πολιταίς, αἰσθήσις δὲ δικαίων εὐδοκία. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθεται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν

εὐλογία εὐθὺς ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφή-
σεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὲς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἥσυ-
σιαν ἄγει.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ
τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἔτων μεμέτρηται. Ποιὰ δὲ
ἔστι, φρόνησις ἀνθρώπων, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐά-
ρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέ-
θη. Ὁρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ
ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαρτοῖ τὰ καλὰ, καὶ ρε-
βασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἀκακόν. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐ-
πλήρωσε χρόνους μακροὺς ἀρεστῇ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ
τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαν-
τες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
δοῖσι αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν λυτὴν ἤχ. α.

Ἐξ ἐλευθερίας ἀληθῶς τῆς ἄνω γενόμενος Ἱερουσαλὴμ
θεόφρων, ἐκείθεν πρακτικῶς ἐπλούτησας σὺν τῇ κλήσει καὶ
τροπον ἐλεύθερον. Ταύτης οὖν καὶ ἡμᾶς γενέσθαι, ἐκτενῶς
τὸν Χριστὸν δυσώπει, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Ὁ αὐτός.

Ὡ τῶν φρικτῶν καὶ νεανικῶν σου ἀγώνων, Ἐλευθέριε
αἰδοίμην. Σὺ γὰρ ἐπὶ κραββάτου ἠνθρακωμένου ἀπλωθεῖς,
καὶ ἰχθύος δίκην ἐν τηγάνῳ βληθεῖς, καὶ πάλιν ἐν χαλκῇ
κατακλυσθεῖς καμίνῳ, τοῦ παμφλάζοντος κάτωθεν πυρός,
εὐψυχοτάτῳ λογισμῷ ὑπήνεγκας τὴν παμφύγον δύναμιν.
Ὅθεν τοῦ Θεοῦ σε δοξάζοντος, δι' ὃν ταῦτα ἐπασχες, ἀ-
βλαβὴς ἐν ἅπασιν, ὡς οἱ πάλαι παῖδες διέμεινας. Ἐνῆργει
γὰρ ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐν σοί, καὶ διὰ σοῦ τὰ παράδοξα,
πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Ἦχ. πλ. β'

Ἱεραρχίας κανῶν καὶ ἀθλήσεως τύπος τοῖς πᾶσιν ἀ-
νεδείχθης, ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· καὶ γὰρ τὴν Ἐκκλησίαν
Χριστοῦ, πράξεις καὶ λόγοις Ἀποστολικῶς ἐπίμανας, ἱε-
ρουργήσας ἀόκνως τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον. Σὺ λ-
ληφθεῖς δὲ τοῖς μαιφόνοις, ἐν αὐτῷ τῷ διδάσκειν, ὡς πρό-
βατον ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενος, χριστομιμήτως ἠκολούθεις,
οὐκ ἐρίζων οὐδὲ κραυγάζων, εὐχόμενος δὲ μᾶλλον ὑπὲρ αὐ-
τῶν τοῦ λαβεῖν ἐπίγνωνσιν, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

Δόξα. Ἦχ. πλ. β'

Φερονύμως ἐκλήθης Ἐλευθέριος πανεύφημε. Τοὺς γὰρ
δεσμοὺς ἀγνοίας πεπεδημένοις, καὶ σκότῳ πλάνης τῆς εἰδω-
λομανίας ἀφρόνως προσανέχοντας, συμπαθεία γνώμης ἐλευ-
θερίας ἤξIOUS. Διὸ καὶ ταῖς προσευχαῖς, τὸν στρατηλάτην
Φύληκα, καὶ τὸν Ἐπαρχον Κορέμωνα, τὸν τοῦ δεινοῦ χαλ-
κουργήματος ἐφευρετὴν· σὺν μυρίοις ὅσοις, τῶν βρόχων
ἐξαρπάσας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, συνάθλοισ καὶ Μάρτυ-
ρας, τῷ Βασιλεῖ προέπεμψας τῶν ἀπάντων, καὶ νῦν ἡμῖν
δώρησαι, πρεσβείαις σου, ἀμαρτιῶν τὴν λύσιν καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν Πρόεόρτιον. ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτιν· τὸ σπῆ-
λαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρέδραμε· καὶ
Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ
καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται
σὺν τῇ Εὐᾷ, κράζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοχία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ
γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Ἦχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Δεῦτε πνευματικῶν ἀδελφοί, ἐπαπολαύσωμεν χαρίτων
ἐτήσιον, τὴν μνήμην Ἐλευθερίου, ἐπιτελοῦντες πιστῶς, τοῦ
λαμπροῦ ποιμένος, καὶ ἐν μάρτυσι· καὶ γὰρ ἀμφοτέρωθεν,
ἀπαστράπτει ὡς ἥλιος, Ἱεραρχία, καὶ ἀθλήσει κοσμούμε-
νος, ζόφον ἅπαντα, τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, πάντας
ἐπισκεπτόμενος, ἐλαύνει ἐκάστοτε, καὶ ταῖς κυούσαις ρα-
σιτώνην, ἐπὶ τὸ τίχτειν χαρίζεται· Χριστοῦ ὧν θεράπων,
τοῦ τὰ ἐνδοξα ποιοῦντος καὶ τὰ ἐξαίσια.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριοι ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις Αὐλονιτῶν ὁ ποιμὴν, ὁ κατὰ Παῦλον διαπρέ-
ψας τοῖς τρόποις σου, καὶ πάσῃ τῇ ὑψηλῇ μέγας φωστὴρ
ἐκ δυσμῶν, νοητῶς ἐκλάμψας Ἐλευθέριε· Χριστοῦ γὰρ τῷ
ἔρωτι, σὺ τρωθεῖς διὰ πίστεως, τοῖς μὲν εἰδώλοις, νεῖμαι
σέβας ἐλκόμενος, οὐ κατέπτηξας τὰ ὀρώμενα δαίματα, ὑ-
πιτιος δὲ ἀπλούμενος ἀνθρώπων εἰς κράββατον, καὶ ἐν τη-
γάνῳ δὲ αὐθις, διὰ Χριστὸν ἐξοπτούμενος, τρυφὰς ἐλογί-
ζου, καὶ τὸ πῦρ, καὶ τὰς στρεβλώσεις καὶ πᾶσαν βάσανον.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοιτῇ ἀνθρώποι καὶ ὡς κέρδος.

Ὁντος ὁ θαυμασιὸν Θεός, θαυμαστώθη καὶ ἐν σοὶ Ἐλευθέριε. Ὁ Φύλαξ θηρῶν γὰρ δίκην ἀποσταλείς ἐπὶ σέ, σοὶ προσβλέψας μόνον, πρὸ σου γέγονε φρικτὸν δὲ ὁ Ἐπαρχος, τῷ τυράνῳ μηχανήμα, ὑποθέμενος αἰφνης ὥφθης πρὸν θήραμα, καὶ τὸν κλίβανον αἰσιῶν ἀναβόα σοι. Ἄγιε, σοὶ ἐνίσχυσον, καμὲ ὡς τὸν Φίληκα, ἵνα φλογὸς τῆς προσκαίρου, καταφρονήσας ὁ δειλαίος, τὸ πῦρ τῆς γενένης ὑπεκφυγῶ σαῖς πρεσβείαις ταῖς πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα Ἦχ. πλ. δ'

Εἰς ὅρος ὑψηλὸν μεταναστὰς θεῖα δυνάμει, τὴν τῶν ζώων ἀγριότητα ἐτιθεύσας τῷ λόγῳ σου καὶ νῦν εἰς ὕψος τῶν οὐρανῶν, μετὰ τῶν Ἀγγέλων συνδιαίτῳμενος, καταπαύων ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς τὸν θυμὸν τῆς θείας δικαιοσύνης. ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἡομήσαμεν καὶ πῶς ἐκφευξώμεθα, τὴν ἐνδυκὸν μισθυποδοσίαν τῆς παραβάσεως! γενοὺ μεσίτης πρὸς Θεὸν, ἵλεον ἡμῖν παρεχόμενος, τὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων, καὶ σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, τοὺς ἀπανταχοῦ τελούντας τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Νάξῳ κατὰ τὸν σεπτόν σου Ναὸν ἑξαίρετως δοξολογοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον ὁ ἦχος ὁ κώτος.

ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν. Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σέ γεννηθῆναι ἔχει. Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Παιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸν τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολ. Ἦχ. πλ. α'.

Ἱερέων ποδῆρει κατακοσμούμενος καὶ αἱμάτων τοῖς ρείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ Μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφὲ, καθαιρέτα τοῦ Σατὰν, διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἁθλήσιν.

Καὶ νῦν Θεο.

Χαῖρε Πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος καὶ

σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμος. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνοῦντων τὸν τόκον σου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Ἐξάψαλμος ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου. Καθίσματα Ἦχ. α'. Ὁ ὕψους Σε τὸν Σωτῆρα ὀλικῶς ἀγαπήσας, τὸν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ σου ταυθέντα τοὺς τυραννοῦντας ἡνεγκας στερρὲ καρτερῶς, πλάνην τὴν καχέσπερον, νουνεχῶς ἀποκλίνας. Ὅθεν Ἐλευθέριε, καὶ αὐτὸς σέ δοξάζει, ἐν οὐρανοῖς ἀξίως καὶ ἐν γῇ, διὸ καὶ σκέπεις τοὺς σέ ἐορτάζοντας.

Δόξα τῷ αὐτῷ. Καὶ νῦν Προεόρτιον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. Μητέρες αἰνέσατε τὴν προτομήν τῆς μητρός, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννηθῆναι, υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, σῶζοντα κόσμου φθορᾶς.

Ἐτερον εἰς Β' Στιχολογίαν. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκπλήττει πάντα νοῦν, τῶν μαρτύρων τὸ θαῦμα, πῶς ἰσχυσεν ἡ σὰρξ ἐνεγκεῖν φρικτὰ πάθη, ἐν πᾶσι δὲ διέπρεψας, σὺ στερρὲ, ὅστις ἄσιτος, Ἐλευθέριε ἰσχὺν λαβὼν ἀπὸ ὕψος, κατευμεγεθεῖν τῶν δρυμητάτων βασάνων, διὸ σέ δοξάζωμεν.

Δόξα τῷ αὐτῷ καὶ νῦν Προεόρτιον.

Ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ Παρθένω οἰκήσας, προέρχεται σαρκὶ, Βηθλεὲμ ἐν σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναι τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ, τούτῳ χαίροντες νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχ. γ' Θεῖας πίστεως.

Πᾶσαν εὐφρανᾶς, ἱερωσύνην, καὶ σὴν αἵματι τὴν Ἐκκλησίαν, ἐν γὰρ τῇ Ρώμῃ τὸ χρίσμα σοὶ δέδοται, καὶ τὸ σὸν αἷμα, ἐν ταύτῃ ἐξέχεας, Παύλου μέτοχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτετε δωρῆσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τῷ αὐτῷ. Καὶ νῦν Προεόρτιον.

Χαράς πεπλήρωται, πάντα τὰ πέρατα, ὁ πάντων συνο-

χεύς, τὸν ἀστέρα προπέμφας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν, ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἰδυνάμεις, ὄντως τίχεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Εἶτα τὸ ἀντίφωνον τοῦ Δ' Ἦχου. Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος εἰ ἐν τῷ λιβάδι· πλυνθήσεται. Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον σελ. 44. Παρασκευὴ τῆς ζ' ἐβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. γ' Ε.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἄγρῳ, ὃν εὐρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρῆς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἄγρον ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· ὃς εὐρὼν ἓνα πολύτημον μαργαρίτην, ἀπελθὼν, πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἡγόρασεν αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγῆνῃ ἐληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντός γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἐξῶ ἔβαλον. Ὅπως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ Ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Λέγει αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοίος ἔστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὃς τις ἐκβάλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ κεινὰ καὶ πικλαῖά. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. Καὶ ἔλθων εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν.

Εἶτα ὁ Ν. ψαλμός. Δόξα ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου Ἐλεῆμον ἐλέησάν με ὁ Θεὸς κτλ. καὶ ἀμέσως τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β.

Ἡ ὑπερούσιος Τριάς, ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων ἀρχὴ ὑπεράρχιος· τὴν σὴν καρδίαν μονὴν ποιησαμένη, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, ποικίλοις χαρίσμασι τὴν ψυχὴν κατεκόσμησας, καὶ ἐξαιρέτως τὴν τοῦ θαυματουργεῖν σοὶ ἐχαρίσατο δύνoμιν, ἐν νεαρχῇ πάντῃ τῇ ἡλικίᾳ· δι' ἧς νόσους θεραπεύεις, δαίμονας ἀπελαύνεις, καὶ πάθη ψυχῶν καὶ σωματικῶν ἀποδιώκεις. Ὅπου γὰρ ἡ βασιλικὴ Τριάς ἐνοικήσει, ἐκεῖ καὶ ὡρα βασιλικά πλημμυροῦσιν ἄλλα δεόμεθα, ἐράπλωσον καὶ ἡμῖν, τοῖς ὑπὸ ποικίλῳ παθῶν ὀχλουμένοις τὴν θαυματουργικὴν σου ἐνέργειαν Ἱεράρχα Θεσπέσιε· καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον 12. Καὶ ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ἐν ἐξομολογήσει ἁμαρτωλοῦ. Ποίημα Εὐθυμίου Μοναχοῦ. Συγκέλου. Εὐχα· λόγιον σελ. 232. Ὡδὴ α'. Ἦχ. πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ρυπαρὸν, καὶ τὰ πλήθη Δέσποινα, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν; τί δὲ ἐξαγγείλω σοὶ Ἀγνή; ἀπορῶ καὶ δειλιῶ ἄλλα βοήθει μου.

Πόθεν ἀπάρξωμαι λέγειν τὰ πονηρά, καὶ θεινά μου πταίσματα ὁ ταλαίπορος ἐγώ; οἴμοι τί γενήσομαι λοιπόν; ἀλλὰ Δέσποινα καμὲ πρὸ τέλους οἰκτιρον.

Πᾶσαν ὁδὸν παροδεύσας ἁμαρτιῶν, σωτηρίας Ἀχραντε, τρίβο· εὐρον οὐδαμῶς· ἀλλὰ σοὶ προστρέχω ἀγαθή. Μὴ παρίδης ἐκ ψυχῆς με· τανοῦντά με.

Τοῦ μὲν θανάτου τὴν ὥραν διηνεκῶς, ἐννοῶ Πανάχραντε, καὶ τὸ βῆμα τὸ φρικτὸν, συνήθεια, ὅπως δὲ κακῶν, δελεάζωμαι δεινῶς· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν ἀγαθῶν ὁ φθορεὺς νῦν καθορῶν, γυμνὸν ἀπροστάτευτον, καὶ μακρὰν ἀπὸ Θεοῦ, γεγονότα θείων ἀρετῶν, καταπίνειν με ὁρᾷ. Δέσποινα· πρόφθασον.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Ὡδὴ α'. Ἦχ. α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον. Παθῶν ἐλευθερον με δεῖξον παμμακάρι Ἰωσήφ.

Παθῶν ἀμαυρότησι, δεδουλομένον, φειδραῖς ἱκεταῖς σου, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δούλον σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ὡδαῖς.

Ἀθλήσεως ἔλαμψας, καθαρωτάταις, αὐγαῖς Ἱερώτατε ἐπιχρώσας αἱματι, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ γέγονας φωτεινός, διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ, νοὶ ἐκ νεότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θαυμάτων δαψιλῇ, χάριν ἐπλούτησας.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἐμψυχο· θάλαμος καὶ τερπνὸν Παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γινόμενον ὅπερ ἡμεῖς Θεοχαρίτως.

Ἄλλος κανὼν. Θεῶν Ἐλευθερίον ἱερῆα τιμᾶ, Πάτερ. Ὡδὴ α' Ἦχ. πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Ερόνω τῆς δόξης Κυρίου παρυστηκός, σὴν Ἀγγέλων τάχ·

μασιν, Ἐλευθέριε σοφέ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε αἶψ, ἐλευθέρωσον πα-
θῶν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἐκλελεγμένος ἐκ θρόνους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἐνδοξε, ὥσπερ
πάσαι Σαμουὴλ· καὶ τῷ Θεῷ Πνεύματι χρισθεὶς, ὡς σοφὸς Ἀρχιε-
ρεὺς, λαὸν ἐποίμανας.

Δόξα

Ἱεουργὸς μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγωνῶς, ἐλάμπρυνας,
ἐλάμπρυνας, τὴν στολὴν τὴν ἱερὰν, μαρτυρίου αἵματι Σοφέ, ἐν σταδίῳ
καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, Θεὸς λόγος Πάναγνε, ἐξ
ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται· διὸ Θεοτόκον σε πιστεῖ
αἶψι δοξάζωμεν.

Καταβ.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε.
Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητι. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐ-
φροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδοξάσται.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος. Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡδ. γ'

Ψυχὴν ἐμόλυνα αἰσχροῦς, Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀμέτρων πταισ-
μάτων, ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ· καὶ ποῦ λοιπὸν πορευθῶ, ἀπογνώσει δλος
συνεχόμενος;

Τὸ κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, κατεσπλήωσα οἱμοί! ὑψηλόφρονι γνώ-
μῃ ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ· καὶ ποῦ λοιπὸν πορευθῶ; ἄλλὰ σπεῦσον Παρ-
θένε βοήθει μοι.

Οὐκ ἔστιν δλος ἐν βροτοῖς, ὅτι ἄθεσμα πράξας, γεννηθεὶς ἐν τῷ
βίῳ, ὥσπερ ἐγὼ, Ἀγαθὴ ἀσελγείαις τῶν δεινῶν· τὸ γὰρ θεῖον Βάπ-
τισμα ἐμόλυνα.

Εἰς τέλος ἐφθασα κακῶν, Παναγία Παρθένε· σὺ βοήθησον τάχει·
οὐρανὸς γάρ καὶ ἡ γῆ, καταβοῶσι πικρῶς, τῶν ἀμέτρων πράξεων τὰ
ἄτοπα.

Τοῦ Ἀγ. Ὡδ. γ'.

Ἵπὲρ Χριστοῦ παθεὶν ἐλόμενος, ἀλγηδὸνας φέρεις τοῦ σώματος,
ἐνδυνόμενος τοφέ, ταῖς ἐδύναις καὶ θλίψεσιν· διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον,
ζωὴν νῦν ἀπειλήσας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, Ἀθλητὰ θεόφρον κρατούμενος,
τῷ πυρωθέντι σεχυτὸν ἐπιρρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ
Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Ἐν ἱερῶσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότης, ἀνα-
δειχθεὶς στέφους διπλοῦν, ἐκομίσω Μικαῖρε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ,
διὰ καὶ τὸς ὀπτανόμενος.

Ράβδου δυνάμειος ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν, ἐν ᾧ σπριζώμεθα·
σὲ γὰρ ἐτόπου Ἀαρὼν, Ράβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε Ἀγνή,
Περιστέρα Ἀειπάρθενε.

Οὐκ ἔστιν.

Νοὺς στερρότητι Σοφέ, ὀπλησάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν δικύ-
εις, τοῦ μαρτυρίου σου τὸν, ἐβελουσίως προδύς, τοῖς ζήτοσι, Μάρ-
τυς ἱερώτατε.

Ἐκ θεοῦ Πνεύματος λαβὼν, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον μιμητῆς
ἀνεδέλχθεις, τῶν Ἀποστόλων σοφέ, σαγήνη μαρτυρικῇ, σαγήνεῶν,
λαοὺς πρὸς εὐσέβειαν.

Δόξα.

Λαμπρύνας θείαις ἀρεταῖς, τὴν ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργά-
σθ, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, μάρτυς
Ἐλευθέριε.

Καὶ νῦν.

Ἐκπλήττει νοῦν καὶ ἀκλὴν, τὸ μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου
Κόρη· Θεὸν γὰρ ὑπερρίως, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα μένεις
Ἀειπάρθενε.

Καταβ.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀρρεῦστως Υἱῷ, καὶ
ἐπ' ἰσχύων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοή-
σωμεν, Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Αἰτησις. Κάθισμα ἡχ. πλ. β'.
Ἐλευθέρων τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τῷ Θεῷ γνη-
σιώτατον δούλον, καὶ πλάνης ἡλευθέρωσας, τοὺς καλοὺς σοὶ ποθήσαν-
τας· ἐναθλήσας δὲ, ὡς Ἱερεὺς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλοῦν ἐ-
δέξω τὸ στέφος πρεσβέων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Προσεύχον. Τὸν τάρον σου,
Ἀγάλλου ἡ Σιών. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν
Ἀστέρα προπέμφας, μὴνύει τὴν ἄμετρον, ἐαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν
γὰρ τρέμουνσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκεται ἐκ τῆς Παρ-
θένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δ. Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Χριστὸς μου.
Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τὰ στρατεύματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις
τοῦ σοῦ Υἱοῦ, φρίττουσι τὸ κράτος Ἀγνή· νῦν δὲ ἐγὼ ἀπογνωσθεὶς, ἀ-
φοβία περιέχομαι,

Ἐξέστη ἅπανα ἡ γῆ καὶ ἔρριξε, καθορῶτα δεινῶς τε καὶ πονη-
ρῶς, πράττοντα τὰ ἄτοπα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου τὴν πολλὴν, εὐπλαχνίαν
καταπλήττοντα.

Ναὺν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος, καὶ Ναὺν τοῦ Κυρίου, ὃν
περ βροτοὶ, τρέμοντες εἰσερχονται· ἐγὼ δὲ οἱμοὶ ἀναιδῶς, εἰσπαρέσθ-
μαι ὁ ἁσώτος.

Μὴ δείξης Δέσποινα, μὴ δείξης ξένον με, ξενωθέντα τῆς σκέπης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, ὅπως καὶ ἀνάξιον· ἀλλὰ ἀπὶ πλυνον καμὲ, ἐκ τοῦ ρύπου τῶν πταισμάτων.

Ὡδὴ δ' τοῦ Ἀγίου. Ἐν Πνεύματι προβλέπω.

Οὐ χάσματα λεόντων, οὐ θράσματα, πυρὸς, οὐ δεινῶν ἐπίτασις, τὸ εὐτονον τῆς σῆς, Ἱερομύστα ἐχαύνωσις καρτερίας, ἀλλ' ὡς ἀδάμας τοῖς βασάνοις ἐνετάρχης, ζήλω θεϊκῷ πυρπολούμενος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ

Ναμάτων ζωηρότων, τὸ στόμα σου πλησθὲν, ποταμούς ἡρεῦξατο, ἐνθέων διδασκάλων, Ἱερομάρτυς θυθίζοντας ἀνομούντων ἐρεσχελίας, καὶ ἀρδεύοντας καρδίας, τῶν ἐπιγνωκῶτων Χριστὸν τὸν Θεόν.

Μεγάλως σε δοξάζων, ὁ σὸς Δημιουργὸς ὑπὲρ οὐ προήρησο, τὸ πάσχειν Ἀθλητὰ, περιστερὰν καταπέμψει κομιζούσαν σοι, τροφὴν Ἀγγέλων ἰσαγγέλῳ γεγονότι, ἄθλων φαινοτάτων λαμπρότησιν. Θεοτ.

Ἐξίστησαν ὁρώσαι, Ἀγγέλων στρατιαί! πῶς ὁ ἀθεόρητος μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὠράθη Παρθένε Θεοκυήτωρ· ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιώσαι, πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας. Ἄλλος Χριστοῦ

Υἱὸς ἦν πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος Δράκων· ἀλλ' ἀναιδὴς ἡλεγκται ὁ ἄθλιος, τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσίν, ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἱερώτατε Μάρτυς ὡς νικητῆς ἄριστος εἰσέδραμες ἐν περιφλέκτῳ κραββάτῳ, ὡς ἐν δρόσῳ ἀγαλόμενος. Δόξα.

Ἐπὶ τοῦ σκάμματος, ἐστὼς διήλεγξας τοῦ τυράννου τὸ θράος εἰδωλικὸν τοῦτον τροπωσάμενος Ἱερομάρτυς, ἄθλητὰ, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος.

Καὶ νῦν.

Ρημάτων ἀκουσον, ἐμῆς δεήσεως Παναγία Παρθένε· σὺ γὰρ ἐλπίς, πάντων καὶ βοήθεια, τῷ ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς προσκαλουμένων σε.

Καταβασία.

Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης· Ἰσοσαί, καὶ ἀνθὺς ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὅρου ὁ αἰνετός, κατασκήνου δασέος, ἡλθες σαρκοθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ αὔλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύρια.

Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου Ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Ἀδὰμ παρθεῖν μὲν ἐντολὴν, μίαν σου Παρθένε τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἐξορία ἐπέπεσε· πῶς δὲ μοῦ θρηνησῶ πταισμάτων ἔδυσσον, ἐγὼ ὁ ἀποστάτης, καὶ παραβάτης Θεοῦ;

Φθορεὺς μὲν πάλλαι ἀναραινὺς, καὶ ἀδελφικτόνιος Κεῖν, ποῖν ἀπὸ Θεοῦ κεκατάρταται· τί δὲ καὶ ποιήσω ἐγὼ ὁ πάνντολμος; ψυχὴν γὰρ ἀποκτείνεις, νῦν οὐκ αἰσγύνωμαι.

Ἦσαυ ἐξήλωσα τὸν δεινόν, ἐν γαστριμαργίᾳ καὶ τρυφῇ ψυχὴν καὶ

σῶμα ἐμόλυνε, μέθη καὶ λαγναῖα ρυπώσας ἔλον μου· καὶ τίς λοιπὸν μὴ κλαύσῃ ἐμὲ τὸν ἄθλιον.

Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὴ, Ἰσοσαί μου πάθη τῆς ψυχῆς, ἃ ὁ φθορεὺς μοι ἐνέσπυρε· ρῦσαι με τῆς τούτου αἰχμαλωσίας πικρᾶς· γελᾷ γὰρ καθορῶν με, νῦν ἀπροσπάτετον.

Τοῦ Ἀγ. Ὡδὴ Ε'. Τὴν εἰρήνην ὁς ἡμῖν.

Δολίαις μηχανώμενος, σιλᾷ σε λαλῆς, Μάρτυς ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, γέλως δρᾶται τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σοριστὴς κακίας, κατατεσοφισμένος.

Ἐν ἄρματι αἰρόμενος, τῶν θείων ἀρετῶν, Ἐνδοξε τὸ ὕψος ἐπέφθασας, τοῦ μαρτυρίου καὶ κατέρραξας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ ἐπυρμένον θράος.

Ἴδεν τὴν ὠραιότητα, παθὼν τοῦ Ἰησοῦ, Ὅσιε σαυτὸν καθωραΐσας, τῶν μαρτύρων ὠραιότησι, καὶ πρὸς ἑαυτὸν μετέβης, στεφεὶς λαμπρῇ στεφάνῳ. Θεοτοκ.

Ξενίζει πᾶσαν ἐννοίαν, τὸ θαῦμα σου Ἀγνή· τίκεις γὰρ Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν τροφῆα τρέφεις γάλακτι, πείραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα αὐτὸς ὡς εἶδε μόνος· Ἄλλως τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὴ.

Ἴδων τὸ εὐτονον ὁ Χριστός, καὶ ἀκαταγώνιστον ὄντως, τῆς καρτερίας σου πάνσοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ τροφὴν οὐράνιον ἐκπέμψει δι' ὀρνέου, σὲ ἐνυσχύουσιν.

Οὐ δειλιάσασα ἡ σεμνὴ, καὶ ἱερωτάτῃ σου Μήτηρ, τῶν σῶν τυράννων ὀμότητα, σοῦ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελειοῦται, ὡς συναθλοῦσά σου. Δόξα

Νικήσας πᾶσαν τοῦ δισμενοῦς, τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ, Μάρτυς παράταξιν ἱεραξας, στόματα λεόντων εἰς ἡμερότητα αὐτῶν μεταποιήσας τὴν ἀγριότητα. Θεοτοκ.

Ἰδοὺ Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογούντες Θεοόνυμφε, λύτιν τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ λαῷ σου, μόνῃ Πανύμνητε. Καταβασία ἤχ. α'.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἀγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες ἐκ νυκτὸς ὁρμίζοντες, διζολογοῦμέν σε φιλέωμεν. Τῆς Θεοτόκου Ὡδὴ στ' Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ ψυχὴ μου ρυπαρὰ, καὶ ἡ ζωὴ μου πανάθλιος· τὸ δὲ σῶμά μου ὢλον ἐν τοῖς κακοῖς, δεινῶς κατεσπῆλωσα· διὸ σπεῦσον Παρθένε καὶ βοήθει μοι.

Τὸ τέλος ἐφίστηκε, καὶ οὐ φέρω Ἀγαθὴ, τὸ σεινιδὸς ἀλέγχει

μοι· πκοιστῶ γάρ μοι πράξεις τὰς πανηράς, καὶ βίου τὸ ἄστατον, καὶ τὸ δῆμα πτοῦμαι τοῦ Υἱοῦ σου Ἀγνή.

Σαρκός μου τὴν πύρωσιν, ποταμός ὁ τοῦ πυρός, ὁ φοβερός καὶ ἀσβεστος, ἀναμένει Πανάχαρτε ἀληθῶς καὶ σκώληξ ἀκοίμητος· ἀλλὰ ῥῦσαι με τούτων ταῖς πρεσβείαις σου.

Σὺν τρόμῳ συνέχομαι, καὶ πτοῦμαι Ἀγαθὴ, τοῦ πονηροῦ τὰ ἐνδρα· πρὸ τοῦ τέλους γάρ τρέχει μοι ὁ φοβερός, ὁδόντας κατέχων με ὡς αἰχμάλωτον ὄντα καὶ γυμνῶν ἀρετῶν.

Τοῦ Ἀγίου ὡδή. στ' Τὸν Προφήτην Ἰωνῖν.

Ὁ ἐπίσημος κριὸς, τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ ποιμὴν ὁ λογικός, τῶν ἀγώνων ἡ τρυφή, δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας οἰκείοις μέλεσιν

Νευρωθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν, ἀνανέυσαι Σοφέ, ἐξενέυρας ἐχθρὸν, πολυμήχανον στερωθεὶς, αἰοῖμε, Μαρτύρων κλέος, ἱερωσύνης κανὼν.

Πρὸς ἀσκήσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐτομολῶν, κατεκοίμησας θηρῶν, τῶν ἀγρίων τὰς ὁμάς, ἀκοίμητον, τὴν πρὸς τὸν κτίστην, ἔχων ἐκείνην.

Ἀγιάσματος σκηνή, δεδειγμένη Μαριάμ, μισθώσαν ἡδοναίς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἀγία σου, καὶ θείας δόξης, μέτοχον ποίησον.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Ἐδαίχθης πανήριςτος, καὶ στερρὸς ἀγωνιστής, Ἱερομάρτυς ἐνδοξε μὴ φοβηθεὶς βυσάνων τὰς προσβολάς· τὸ πῦρ δὲ ὑπέειξέ σοι, καὶ σιδήρου δέξτην νῶτα δέδωκεν.

Ρωαῖς τῶν αἱμάτων σου Ἐλευθέριε σοφὲ, εἰδωλικὴν κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, τὴν νίκην ἀράμενος, κατὰ τοῦ ἀρχιερέως πολέμητορος.

Ἡ γῆ μεν ταῖς αἱμασιν, ἐροίνισσέτο τοῖς σοῖς· ὁ δὲ ἄρ' ἡγιάσται τῷ καθαρῷ σου πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἀνόντι, παμμάκαρ Ἐλευθέριε.

Θεοτοκ.

Ἡ Πανάχθος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατένυσον τάραχον, καὶ γαλήνην, παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Καταβάσις

Σπλάχνων Ἰωνῶν, ἐμβρυον ἀπήμεσεν, ἐν ἥλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελέλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἡ γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Αἵτησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς.

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερῶν ὅτι, καὶ προτροπὴν τῶν ἀλλοφρόνων ἀπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμεν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Τούτῳ πόθῳ σου τὴν μνήμην ἐορτάζοντας, κινδύνων πολλῶν ἐλευθέρωσαι μὲν πρεσβέων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ αἰκός.

Ἐπίθε εὐσπλαχνε ζωοδότα, ὡς φιλόφρωνος μόνος καὶ οἰκτιρῶν Θεός, τὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν· καὶ παναθενεὶ σὺ ἡ σου Λόγε, τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς εἰσχύνης, ὅπως τὸν σὺν Ἱερομάρτυρ Ἐλευθέριον· αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοι καὶ καθήγιασται, καὶ ἀνετέθησοι, ὡς Σαμουὴλ, ἀπὸ μητρὸς ἱερᾶς σοι τῷ Κτίσαντι, πρεσβέων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ 15 Δεκεμβρίου. Ἀθλήσις τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου Στήχη. Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνους φύσει. Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλότο, πλάνη, Δίον· Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφινε φάσγανον πέμπτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου, περιχοθεῖσα τῷ τοῦ Υἱοῦ νεκρῷ ἔφει τελειοῦται. Στήχη. Διὰ τὴν μήτηρ νεκρὸν κόσμον τέκνω. Αὐτὴ ἑαυτὴν συγκοιμημένη σπάσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κορέμιαν, ὁ Ἐπαρχος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς ἔφει τελειοῦται. Στήχη. Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμιαν κόσμου, ἕως ἐμνήθη τὸν αὐχένα τῷ ἔφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ δύο Δήμιοι, οἱ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ ἔφει τελειοῦνται. Στήχη. Θεὸν σε γόνοντας Δημίους δύο Σωτὲρ, Ἄλλοι κατακτείνουσι· δήμιοι ἔφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀθλήσις τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Σατάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κουβικουλαρίου (θαλαμηπόλου) Στήχη. Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέστηξεν ἔφει.

Ἐλευθέριον γὰρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βάχχου τοῦ νέου. Στήχη. δευτερον τις μὴδὲ Βάχχον τὸν νέον, ἐν ταῖς ἀθληταῖς ταπεινῶς διὰ ἔφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Νέου, ἀκησάντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογενήτου ἐν τῷ ὄρει Δαυρῶν. Εἰ καὶ νεωστὶ ὤφθη Παῦλος τῷ βίῳ, Ἄλλ' οὐκ ἴσως πέφινε τοῖς ποταμοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου Ἀρχ. Σουρῶζας Ρώσσοι. Καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, ἥτοι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐπεστήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἔρχισεν ἐν ἐορταστικῇ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου· εἰ τύχοι Σαββάτου ἢ Κυριακῆ, γίνεται κατάλυσις καὶ εἰς ἰχθύας. Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς Ἀμήν. Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὡδή. Ἀποστόλου.

Ἐπαπαλάσιον τὴν φλόγα μοι ἐξέλαυσε, τὴν τῶν παθῶν ὁ δόλιος, ταῖς μοιχείαις δὲ τῆς καρδίας ὅλον θάνατον· ἀλλ' ἄρδυσον με τοῖς ῥαβδίνοις τῶν ἐμῶν δακρύων Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἀποστή με.

Σπιγόμενον τῷ βόθρῳ τῶν πταισμάτων μου, μὴ με πῶς Δέσποινα· καὶ γὰρ βλέπων με ἀπογώνοντα ὄντα ἀγαθῇ, γελῶ ὁ παμπόνηρος ἐχθρὸς ἄλλ' αἰτήσου κραταιὰ χεὶρ ἀνάστησον.

Φοβερόν μεν τὸ κριτήριο ταλαίπωρε, ψυχὴ μου καὶ ἀνίσθηται, καὶ ἡ κόλασις ἀτελεύτητος τε καὶ φοικτὴ ἄλλ' ὅμως νῦν πρεσβεῖται Μητρί, τῇ τοῦ Κριτοῦ σου καὶ Θεοῦ, καὶ τί ἀπέγνωσεν αὐτὴς.

Γ. Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ Ἱερομ.

Ἐπὶ σὲ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα μου, ἀνέθηκα ὁ ἄσωτος· μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου νῦν· μὴ σπλάγχνα φιλόνηρω-
πα τὰ σὰ, κλείσῃς μοι Μητέρα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ἐσκατίσθην ὁ ταλαίπωρος Πανήχραντε, τῷ πλήθει τῶν ἀμέτρων κα-
κῶν, καὶ ἡλλώμαι τῆς ψυχῆς τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν· διό με φωτὸς σε
ταῖς αὐγαῖς, πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θάττον εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου ὡδή ζ'. Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σου. Ἁγία τοῦ Θεοῦ.

Μεγαλυνέσθω ἔκραζες σοφέ, στρεβλούμενος, νῦν ἐν τῇ σαρκί μου ὁ
Χριστός· οὐ δειλιῶ τὰς πυρακτώσεις τῶν λεθήτων, οὐ πτοοῦμαι θάνα-
τον, οὐ τῶν θηρῶν τὰς ὁρμὰς διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Μόνου Θεοῦ τὸ κάλλος ἐκζητῶν, μόνης αὐτοῦ δόξης καὶ τυχεῖν ἐπι-
ποθῶ. Στρεβλούσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος, ἀνεβόας ἐν-
δοξοῦ· ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῷ.

Ἀποσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωὴν, Μακάριε, κόσμῳ ἐνεκρώθης ἀληθῶς
καὶ ὡς χρυσὸς τῶν ἐκκισμῶν δοκιμασία, πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, ἀποτε-
θεὶς ὁσκαυροῖς, ἐπουρανίων μονῶν. Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μονὴν σε εὐρὼν, πανάμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ,
σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς, πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προ-
γενουμένου ἡμῖν, ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

Ἄλλος οἱ Παῖδες

Τυράννων ἡλεγκας θράσος, καὶ Βασιλέων ὀμότητα· καὶ γὰρ μέσον
πυρὸς ἠπλωμένος, Παμμάκαρ ἀνέμελπε· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν καθορώντες τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, Ἱεράρχα
τὴν τὴν σὴν καρτερίαν· δι' ἧς καταβέβληκας, στερεῶς ἀγωνιζόμενος,
τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαις, Ἀρχιερέων σύλλογος, καὶ Ἀγγέλων
πληθὺς, εὐφροσύνης πλησθέντες ἀγγέλας, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν,
τοῦ Ἱεράρχου καὶ Μάρτυρος.

Δόξα Πατρί.

Ἁγίας ρίζης ὡς ἄνθους, ἐλευθερίας φερώνυμε, ἀπὸ θείας Μητρὸς,
ἐκπλαστήσας, ὡς καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, τῷ Χρι-
στῷ προσενήνεται.

Καὶ νῦν.

Ἁγίων ἀγιωτέρα, ἐπουρανίων Δυνάμεων, ἀσυγκρήτως πασῶν ἀνε-
δείχθης, Μητροπάρθενε Δέσποινα, ὡς τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπό-
την τῆς κτίσεως.

Καταβασία.

Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖς συντραπέντες, δυσσεβοῦς προσηγάμενος κατα-
φρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτολήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλο-
γὸς ἱστάτες ἐψάλλον. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τῆς Θεοτόκου ὡδή η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν ἡ τέχασα, καὶ ἀγκάλαις βαστάσασα

Μητροπάρθενε σβέσον τῶν παθῶν, τῇ περιλόγιον κάμινον, καὶ θαυρῶν
ρεῖθρος, ἀπόπλυνον ψυχὴν μου.

Πικρυσίαν θανάτου φρίττω Πανήχραντε, καὶ τὴν κρίσιν ἐκείνην ὁ-
λως οὐδέδοικα· πράττειν δὲ κακὰ οὐδὲ ὁλως ἀρίσταμαι· ὁλκτιρον καὶ
σῶτον πρεσβεΐαις σου πρὸ τέλους.

Στεναγμούς ἀσιγήτους Δέσποινα δώρησαι, καὶ θαυρῶν πηγὴν μοι
ἵνα ἐκπλύνω μου, πταίσματα πολλὰ, καὶ ἀνίκα τραύματα, ὅπως
ἐπιτύχω, ζωῆς τῇ· αἰωνίου.

Τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη σοὶ ἐξηγόρευται· ὡ· οὐδεὶς γὰρ ἐν κόσμῳ
ἄλλως παρώργισα, Δέσποινα Θεόν, τὸν Ἰῶν σου καὶ Κύριον, τούτῳ μὲν
ἐντάχει, κατὰλληξον εὐχαῖς σου.

Μὴ με στήσης ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων
ὁ φύσει εὐτπλαχνός· ἀλλὰ σῆς Μητρὸς, ταῖς πρεσβεΐαις ἐλέησον, καὶ
τοῖς δεξιοῖς σου με σύνταξον προσάτης. Τοῦ Ἁγ. ὡδή θ'. Οὐ φρίττωτοι

Ἀθλήσει ἠνθήσατε, φυτὰ ὡς εὐθαλῆ, βασάνοις κοσμούμενοι, Μαρ-
τύρων καλλονή· καὶ νῦν Πικραδείτου ἄνθη ὠρθήτε, θείαν εὐσμίαν, ἐκ-
πέμποντες ἐνθέως.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ

Ρανίσιν αἱμάτων σου, τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ἡ
μήτηρ προσκυρνά· τῷ σὲ γὰρ λειψάνῳ, συμπλακείσα σεμνῶς, ἔξει
τελειοῦται, καὶ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰάσεων νάματα, θαυμάτων ποταμούς, προχέει τοῖς χρῆζουσιν, ἡ
θήκη σου σοφὴ, ἐκπλύνοντα· ῥύπον, ψυχρῶν παθῶν, Μάρτυς Ἱε-
ράρχα· διὸ σὲ εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκ.

Ὡς θυβρός ἐν μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρ-
δευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θερμούς ποταμούς, ἐκ-
δωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος ἐκ φλογός.

Ὡς δεκτὸν ἱερεῖον ὀλοκαυτούμενον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πά-
τερ ἀοίδιμε, θείαν ὡς ὁσμὴν, πρὸς ὕψος τὸ οὐράνιον, τὴν εὐχαριστίαν
ἀνέμελπες ἐνθέως.

Παποιδῶς ὥσπερ λέων ἀνόμοις ἡλεγκας, καὶ πολλῇ παρησίᾳ στό-
ματα ἔφραζας, τῶν εἰς τὸν Θεόν, τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, πάλαι
δυσφημούμενων, ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Δόξα Πατρί.

Ἀνυψῶν Ἱεράρχα, πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος, καὶ καταθέβηκας πάντας τὸν Θεόν, ἀσεβούντων καὶ ἐμελπες. Σὲ ὑπερυψοῦμεν. Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας, τῆς σῆς Πανύμνητε, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν ὕλομαχάσας, πρόριζον ἐξήρανε καὶ ἀνεβλάστησε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε εὐλογίαν.

Καταβασία.

Θαύματα ὑπερφύους ἢ δροσόβολος, ἐξεικόνησε κάμιнос τύπον· οὐ γὰρ οὐκ ἔδωκε φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπὲρ νηδὸν διὰ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψομεν. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πάντα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου ὡδή θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰδοὺ προσέγγισαι σοὶ Πανάχραντε, φόβω πολλῷ καὶ πόθῳ τὴν ἰσχὺν ἐπισταμένως, τῆς πολλῆς πρεσβείας ἐγὼ ὁ δούλος σου· μέγιστα γὰρ ἰσχύει, ὁ Παντευλόγητε, δέχσις Μητὴρ πρὸς τὸν Υἱόν· σπάγχῃσι γὰρ κάμπεται.

Χορὸς παραλαβὴ Ἀρχαγγέλων τε, καὶ τὴν πληθὺν τῶν ἁγίων στρατευμάτων καὶ Προδρόμων, Ἀποστόλων δῆμος καὶ Προφῆτας τε, Μάρτυρας καὶ Ὁσίου, Ἱερομάρτυρας, καὶ πρεσβείαν ποιήσον Ἀγνή ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Θεόν.

Καὶ νῦν καὶ τότε τὴν σὴν βοήθειαν εὖρω Ἀγνή ἐν ᾗ εἶπες ἐκπλήρη τὸ πνεῦμά μου, τῶν δαιμόνων θάττον λυτρουμένη με, ρῦσαι τῆς τυραννίδος τούτων Πανάχραντε καὶ μὴ μὲ ἐάσεις ἀγαθὴ, παραδοθῆναι αὐτοῖς.

Κοιτὴν οἰκτιρμονα καὶ φιλόφρονον, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδέχωμαι Ἀγνή, μὴ ὑπερίδης με· ἀλλ' αὐτόν μοι ποιήσον εὐχλατον, στήσαι ἐκ δεξιῶν με, ὡς Πανύμνητε, τοῦ ἀχράντου βήματος αὐτοῦ· εἰς σὲ γὰρ ἤλπισα.

Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, καὶ Σεραφεῖμ, Δυνάμεις, Ἐξουσία καὶ Ἀγγελοι, θρόνοι πολυομμάτοις σὺν τοῖς Χερουβίμ, νῦν τὸν δευξασμένον τόκον σου σέβοντες, σὲ Παρθενομῆτορ εὐλαβῶς ἀεὶ δοξάζομεν.

Τοῦ Ἀγ. ὡδή θ'.

Στόμαθ' ὁ Θεὸς γεγονὼς ἐκ τοῦ στόματος, τοῦ ἁλλοτρίου λαὸν μεταίφρονον, ἀπαρπάσας ἑδειξας κληρονόμον χάριτος, ἐναθλήσας στερεῶς σὺν Ἱερῶσι, καὶ Ἀθληταῖς κατοικεῖς Ἐλευθέριε.

Ἡ καθαρὰ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος τῶν ἀρετῶν τε τερπνὸν κα-
ταγώνιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, ὁ λαμπρὸς ὁ ἄδυτος, Ἱεραρχῶν ἡ κρη-
πὶς καὶ τῶν δογμάτων, ἀνεφημίσθω πιστῶς Ἐλευθέριε.

Ὡς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, ὥς χρηματίσας ἡλίου παι-
δρύτερον διὰ τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, ἐπιτελοῦν-
τας παθῶν ἀχλὺς ρῦσαι, ταῖς πρὸς Θεόν σου λιταῖς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκ-
φραστον Γέννησιν, πειρασμῶν ρυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλύψεων, ταῖς
ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς ἱκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλόφρωνος.

Ἄλλος Θεὸν ἀνθρώποις

Τεμὼν μαχαίρα τῶν θείων λόγων σου, τὴν κεφαλὴν τοῦ ψεύδους
Ἐλευθέριε Ὅσις, τοῦ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, πίστει καὶ ἀ-
ληθείᾳ· ὅθεν τιμῶμέν σε, ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοί, καὶ θεῖον κή-
ρυκα.

Ἐκ γῆς ἀπάρας σοφὴ τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνον τοῦ
Δεσπότη τοῦ ἐφραίν, τοῦτο, νοητῶς, Πάτερ ἀνύψωσας· ὅθεν σαρκοῦ
ἡγήσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, καὶ ἐγκατερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς, στερεῶς
ἐνήθλησας.

Δόξα.

Ροαῖς αἰμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱερὰν κοσμήσας σου στο-
λὴν Ἱερώτατε, εἰς ἐπουράνιον σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τέλους εἰσε-
δὺς τοῦ μαρτυρίου σου· ἔνθα μνημονεύεις καὶ ἡμῶν τῶν εὐφημούμεντων σε.

Καὶ νῦν.

Ἵμνεῖν τὸν τρόπον τὸν ὑπερθάμαστον, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ξένης
σου κυήσεως Πανάγνε, ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα· πάντα γὰρ
ὑπερέχει νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, καὶ τὴν
τῶν λόγων ἰσχύν.

Καταβασία.—Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν
ἁγίων στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρᾷ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ σπήλαιον θρό-
νου Χερουδικόν τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀ-
χώρητος Χριστὸς ὁ Θεός· διὰ ἀνυμνοῦντες μεγαλόνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμήν· σοὶ δὲ προσφῦτα τῷ μόσχῳ ὡς δάμαλις ἢ τεκοῦσα, συνεινηρέθη· μεθ' ἧς σὲ νῦν Ἐλευθέριε μέλπω.

Θεοτοκίον ὁμοιοντιμῶν νῆτ ροστ εἰδ νοσῆσι

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ καὶ βασάνων, τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Εἰς τοὺς Αἰνους ἱστῶμεν στίχους δ'. Εἰς ἦχον α'. Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆς Ἐκκλησίας προστάτης Πάτερ γενόμενος, ὡς Εὐανθίας γόνος, τῆς θεόφρονος ὄντως, καὶ μύστης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις λαοὺς, τοὺς πρὶν ἀφρόνως τὸ σέβας οἶα θεοῖς; ἀπονέμοντας τοῖς δαίμοσιν.

Τὴν ἱερὰν ἀμπεχόνην σοι περιέθετο, ὡς Ἱεράρχην χρίσας, ἀγασθεὶς τοῦ σοῦ κάλλους, ἔνδον Θεοφόρε τὸ τῆς ψυχῆς, ὁ Θεόφρον Ἀνήκητος, καὶ οἰκουμένης ἀπάσης θεῖος φωστήρ, ἀνεδείχθης ἱερώτατε.

Τῶν ἐπιτόκων γυναιῶν Πάτερ κηδόμενος, ἐλευθερίαν δίδως, τῷ Ναῶ σου φοιτώσαις· εὐπλοίαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαιτούσιν ἐπέδωκας· καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς θαύμασιν.

Τοῦ Μαρτυρίου τοὺς ἀθλοὺς στερρῶς ὑπήνεγκας, Ἀδριανοῦ μὴ πτήξας, τὰς δριμείας κολάσεις, ἔρωτι τοῦ Κτίστου ὁλος ἀλοὺς, Ἐλευθέριε πάνσοφε· καὶ τὴν τεκοῦσάν σε θύναθλον προσλαβὼν ἀνελόλυθας γηθόμενος.

Δέξ. Ηχ. 6'

Ὡς τῆς ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱερᾶς διπλοῖδος Πάτερ κατηξιώσαι, καὶ νεανικῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους ἡμῶν ἐξεπαίδευσας. Ὅθεν τὴν μαρτυρικὴν ἐνστασιν, ἐκτελέσας ἐν ἀμφοτέροις Ἐλευθέριε τὸ καύχημα ἐπληρώσω Χριστόν. Ὅν μὴ ἐλείπεις πρεσβεύων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Πρόεδρτιον. ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἡγγυκε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίσου Σπήλαιον, ἢ Παρθένος ἐγγύζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν ἀνθρώπων ὡς φιλόανθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὰ τυπικὰ ἐκ τοῦ κανόνος ὡδὴ γ' καὶ στ'.

Ὁ Ἀπόστολος

Προκειμενον ἡχος βαρύς. Τίμος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. Τὸ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων. Πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ Εὐαγγελίῳ, κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ κατέσταντος κλητῆς ἀγίας· οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸς χρόνων αἰωνίων· φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς διέτιθην ἐγὼ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνωμαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκας, ἐπεὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶ τὴν παρακαταθήκην μου φυλάξαι· εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχει ὑγαινόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας· ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγγελος καὶ Ἑρμογένης. Δώη ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρῳ οἴκου ὅτι πολλὰκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἀλυσίν μου οὐκ ἐπαισχυνθή· ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ρώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὔρε. Δώη αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφίῳ διηκόνησε βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Ἀλληλουῖα, ἡχος β'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Καρ. 23. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο Ἰησοῦς τοῖς Σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας. Καὶ

οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἰδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς Σάββασι, ὃ οὐκ ἔξεστι. Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτέ τί ἐποίησε Δαυὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχε, καὶ ἐποίησεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὐδ' οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι· Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ Σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ Σάββατον, ὥστε Κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ τοῦ Σαββάτου. Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν Συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένος ἔχων τὴν χεῖρα, καὶ παρετήρουν αὐτῷ ἐν τοῖς Σάββασι θεραπεύσει αὐτόν ἵνα κατηγορήσων αὐτοῦ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένῳ ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγείραι εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξεστὶ τοῖς Σάββασι ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι· ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτείνειν· Οἱ δὲ ἐσιώπων. Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πορώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτενον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἔξτενε· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς ἡ ἄλλη.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἐλευθέριε ἀθλητά, χαίροις Ἱεράρχα Ἐκκλησίας τῆς τοῦ Χριστοῦ, χαίροις Ἀποστόλων ἐμὸς τροπικὸς καὶ πάντων τῶν σὲ ἀνευφημούντων προστάτα μέγιστε

Κοινωνικὸν εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τέλος τῆς Ἀκολουθίας

Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Ἅγιον Ἐλευθέριον.

ὑπὸ τοῦ Ἀργυρουπόλεως Σεραφείμ. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸν Κύριε εἰσάκουσον, εἰτα τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὸ τροπάριον πρὸς τὴν Θεοτόκον ἑκτενῶς. Ηχ' δ'.

Τὰς τῇ εἰκόνι σου τῇ θεῇ πεσόντας, καὶ τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν αἰτουμένους ὡς συμπαθὲς ἐλέησον Παμμάρκα αὐτοῦς, νέμε τούτοις ἅπασιν σαῖς λιταῖς σωτηρίας, χαίροντας ἀπόλυτον, τῇ τῆς χρείας πληρώσει, μὴ ἀποτρέψης Ἅγιε κενούς, τοὺς προσφυγόντας εἰς σὲ Ἐλευθέριε.

Δόξα καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσωμεν. Ὁ Ν. ὁ Κανὼν Ἀθανασίου τοῦ Παρίου

Ὡδὴ α' Ηχ. πλ β'.

Ὡς ἐν Ἡπείρῳ πεζεύσας

Ὡς παρρησίαν μεγάλην πρὸς τὸν Θεὸν κεκτημένον ἔρχομαι, σὲ θεόφρον δυσόπειν, εὐμενῶς προσδέχου τὰς λιτάς, ἃς προσάγειν, σοὶ τολμῶ ὑπὲρ τῶν δούλων σου. Ἱεραρχίας ἐκλάμψας ταῖς ἀρεταῖς, ἱεράρχης γέγονας Ἐλευθέριε λαμ-

πρὸς, ἀναφέρων Μάκαρ πρὸς Θεὸν τὰς δεήσεις τῶν πιστῶν, ἃς καὶ νῦν ἀναγε Δόξα.

Ἦν Ἀνικήτου τὸ χρίσμα ἀναλαβὼν Ἱερεὺς ἀναδέδειξας ἀξιόθεος σοφὲ καὶ μεσίτης ἔνθεος ὁμοῦ, μεσιτεύων τῷ Θεῷ ὑπὲρ τοῦ πλάσματος. Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Φαινοτάταις ἀκτίσι πάσαν τὴν γῆν ὁ ἐκλάμψας Ἡλῖος ἐξ ἀγίας σου γαστρὸς καταυγάζει Δέσποινα δι' ὧν, φωτισθέντες σὲ Θεοῦ μητέρα σέβομεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐστὶν Ἅγιος ὡς Σὺ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ

Ὁ πάντα βλέπων ὡς Θεός, σὲ ἀνάγει εἰς ὕψος τῆς λυχνίας τῆς θείας, οἷα φῶς τῶν ἀρετῶν, καὶ γέγονας ὁδηγός, τῶν ἐν σκότει, Μάκαρ Ἐλευθέριε.

Χριστὸν δὲ ἔσχες βραβευτὴν, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ἐναθλῶν ταῖς βασάνοις, αὐτὸν αἰτῆσαι καὶ νῦν, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πταισμάτων λύσιν μοι.

Ὁ κλησὶν ἔχων ἐκ Θεοῦ, Ἐλευθέριε τρισμακάριε, ἐλεθέρωσον ὄντας, ἐν ταῖς δωρήσασθαι πέδαις τῶν δεινῶν, καὶ δίδου πᾶσιν εὐρεῖν τούτων λύσιν Ἅγιε δεόμεθα. Καὶ νῦν

Ἰδοὺ πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχρονον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφύως, καὶ Παρθένον πάλιν διαμένουσιν. Ὡδὴ δ' Χριστός μου δύναμις.

Τὴν σὴν ἀντίληψιν, αἰτεῖ ὁ δοῦλός σου, τὴν σὴν γνῶσιν παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν. Μέλπει δὲ κράζει σοι, μετὰ θερμότητος πολλῆς, Πάτερ σῶσον Ἐλευθέριε.

Τὸ πῦρ τὸ ἐνοικον, τὸ πῦρ τὸ ἐνολον, τὸ τῆς θείας ἀγάπης, ἐν σοὶ νικᾷ τοῦτο τὸ δμῶδουλον, αὐτὸ ὑπάνειψον καμοὶ πρὸς τὸν Κτίστην Ἐλευθέριε.

Χρηστὴν ὁ δοῦλος σου ἐλπίδα ἐσχηκε, σὴς τυχεῖν βοήθειας ὧν ἐν δεινοῖς. Ὅθεν καὶ προσέδραμεν εἰς τὴν σεπτήν σου Εἰκόνα Ἐλευθέριε Πανόλβιε Θεοτοκίον

Μαρία πάναγνε, παθὼν τὴν σύγχυσιν τῆς ἐμῆς διανοίας καὶ πειρασμῶν, ζάλην διασκέδασον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν ὡς τεκοῦσα Μητροπάρθενε. Ὡδὴ Ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Κατὰ ἀνθρώπων φλογερῶν ὅλος ἐκτανθεὶς ὑπὲρ Χριστοῦ φλόγας κατασβεσον θλίψεων, τῆς δὲ θείας δρόσου τυχεῖν, ἑξάττει θερμῶς τοὺς σὲ προσκαλουμένους ὦ Ἐλευθέριε.

Γ. Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ Ἱερεὺς

Πολλῶν ἐν βίῳ τῶν ἀλγεινῶν, καὶ τῶν δυσχερῶν ἀπαλλαγὴν, τῷ σὺ ἰκέτῃ κατὰπεμψον· σὲ γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, προστάτην θερμὸν, αἰτεῖται σου τὴν χάριν τὴν ἀκαταίσχυτον.

Δόξα Πατρὶ

Τρωθεὶς τῷ ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ, τὰς ποικιλοτρόπους σου ποινάς, ὅπως οὐκ ἐπτηξας· κράτιστε, εἰδὼς τοῦτου λόγον Θεοῦ, καὶ ὄντως Θεόν, ὃ πρέσβευε παμμάκαρ ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν Θεοτόκιον.

Ἐποφάνουσι Προφητικαί, ρήσεις Παναγία, διὰ πλειόνων συμδούλων τὸν τόκον σου, ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον σὲ καταγγέλλωμεν.

ᾠδὴ στ' τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἰδοὺ σοὶ παρίσταται, ὁ σὸς δούλος ταπεινῶς, τῶν ἀναγκῶν αἰτούμενος, τῇ Εἰκόνι σου πίστει νῦν προσδραμὼν, τὴν λύσιν καὶ ἀνεσιν, ταῖς πρεσβείαις σου Μάκαρ Ἐλευθέριε.

Γιὸς ὡς γενόμενος, ἐξ ὠδίνων γυναικός, τῶν τικτουσῶν προϊστασαι, καὶ παρέχεις ραστώνην τῶν ὀδυνῶν, βοῶσας σοι πρόφθασον, καὶ κινδύνων ἐσχάτων ἑλευθέρωσον.

Δόξα Πατρὶ.

Θαυμάτων ἡ σύμπασα γέμει ἐνδοξε τῶν σῶν, σὲ γὰρ Θεὸς ἐδόξασε, Μαρτυρίου τῶν ἁθλῶν σου τῶν φρικτῶν. Δέομε ἀπάλλαξον τοῦ παρόντος κινδύνου πάνυ δέομαι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σαρκὸς πληκτικότητα, ἐνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς, μονογενὴς ἐν μήτρᾳ σου, εἰς ἐκ δύο προῆλθε δίχα φθορᾶς, ἱηρήσας ἀλώδητον, τὴν σεμνὴν Παρθενίαν σου Πανύμνητε.

Εἰτα εἰς ἡχ. πλ. δ'. Παρὰ τοῦ Ἀργυρουπόλεως Σεραφεῖμ.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων Ἐλευθέριε μάκαρ, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντας σε καὶ προστρέχοντας, τῇ σκέπῃ σου τῇ θερμῇ καὶ ἀγίᾳ.

Θεοτοκίον. Ἀχραντε.

Ὁ ἱερὺς μνημονεύει ὡς ἔθος, εἰτα τὸ Κοντάκιον Ὁ ὑψωθείς

Τὸν Ἰκτρὸν καὶ βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, τὸν λυτρωτὴν τε καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, αὐτὸν τῶν ὄλων Κύριον ἰκέτευε, ἅπασιν δωρήσασθαι

τὰ αἰτήματα ὅσα, πρόσφορα, τυγχάνουσι, καὶ σωτήρια μόνῃ, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν ἐξαιτοῦσι, τοῖς σὲ τιμῶσι κλινέει Ἐλευθέριε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει κτλ. Παρυταμένους ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. (Ζητεῖ Ἀπριλίου 2). Δόξα τοῖς τοῦ Ἀθλοφόρου καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου Στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός (Σεραφεῖμ Ἀργυρουπόλεως). Ἠχ. πλ' δ'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν. λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἔνθα ἡ Πανάγιος Εἰκὼν τε θεσαυρίσται τοῦ Τρισμάκαρος· ὃ τερπνοῖς ἀσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπραῖς, λιτανεύοντες βοήσωμεν. Σὺ Ἐλευθέριε, πρόφθασον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ κλύδωνος, ἐξάρπασον, καὶ τῆς καταγίγδος τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνὴν σου πανήγυριν δοξάζωμεν πιστῶς, καὶ τὴν Εἰκόνα σνδόμεθα, ἰάσεις ἐκδιύζουσιν.

Τὸ σώσονό Θεός τὸν λαόν σου

ᾠδὴ ζ' Ἀροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἀγγελος τοῖς ὁσίοις παισίν. Ὁ Χριστὸς δὲ πυρπολοῦσαν ἐσβεσε τὴν σὴν, καὶ ἐπαρχὸν ἵπαισε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁδυρόμενος ὁ τύραννος οὐκ ἐφριξε, σὲ ζῶντα τὸν Θεὸν ὄρν. Γοητείας δὲ τὰ θαύματα λέγων τοῦ Θεοῦ, ἀνάξιος ὦρ' ἡ τοῦ βοᾶν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ.

Τὴν τεκούσαν σε ἀπέκτεινεν ὁ τύραννος, προσπλακεῖσαν Μάκαρ ἐπὶ σοί. Οὐρανίους γοῦν νῦν θαλάμοις ἔχοντες ὁμοῦ, φωτίσατε πάντας τοῦ βοᾶν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Γενεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο Παλάτιον ἀμόλυντον, ὃ οἰκήσας σου τὴν γαστέρα Κόρη Βασιλεὺς, ὃ νῦν μελωδοῦμεν εὐσεβῶς, Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογός τοῖς ὁσίοις.

Ἰανυψῶν Ἱεράρχα, Πιστῶν τὸ φρόνημα ἐταπείνωσας θάρρος, καὶ καταβέβληκας τῶν εἰς τὸν Θεὸν ἀτεδούντων, κραυγᾶν σου, σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ὅτι περ σὲ δεδεμένον Ἄγγελος ἔλυσε, καὶ θηρίων ἀγρίων στόμα-
τα ἐφραξεν· οὕτω νῦν ἡμῶν πέδας πάσας διάλυσον, τῶν ὑπερυψώ-
νων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Τοῦ Αὐλῶνος ποιμένα ἡ χάρις ἔχρισε, καὶ φωστῆρα τοῦ κόσμου,
πάντες σὲ ἔγνωμεν· φώτισον καὶ νῦν ἡμᾶς Πάτερ, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ
τῶν ὑμνούμενων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκούσα Θεὸν καὶ Κύριον, τοῦ θανάτου τὴν ρύμην τὴν
ἀκαταίσχυντον, ἔσθης Ἀγνῆ, ταύτην ἀπονεκρώσασα. Ὅθεν σὲ ὑμνοῦ-
μεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ' Θεὸν ἀνθρώποις.

Θεὸν ἀνθρώποις μαθεῖν ἐκήρυξας, τοῖς πρὶν ποτὲ ἀψύχοις τὴν λα-
τρεῖαν προσάγουσιν. Ἀλλὰ σὺ μετάνοιαν διδάξας καὶ νῦν, πάθῃσι
δουλωθέντας καὶ ἀπκλῆξίας, πάντας τῶν πηγίδων τοῦ ἔχθρου ὧ
Ἐλευθέριε.

Πυρὸς λοιμοῦτε καὶ πίστεως μάστιγος, πάντας Πιστοὺς θερμῶς σοῦ
θεομένους ἀπάλλαξον· τοῖς γὰρ σοὶ προσφεύγουσι θερμῶς οἰκτιρμοῖς,
λύεις τὰ τῆς ἀνάγκης ἐπικαμπυμένους, οἷα τοῦ Δεσπότης μεμητῆς
καὶ δούλος γνήσιος.

Ἰσχύς μὴ γένοιτο καὶ κραταίωμα, κατὰ παθῶν ἀγρίων τὴν ψυχὴν
σπαράττονται μοι, ἰσχύς γὰρ ἐξέλυπε φεῦ ἢ ἐν ἐμοί· ταύτην ἀντι-
μισθίαν ἐμοὶ δωρούμενοι, ὑπὲρ τοῦ παρόντος εὐτελοῦς σοὶ μελωδήματος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ὡς σὺ οὐδέποτε καχαρίζῃται, ἐκ γενεῶν ἀρχαίων, Θεομήτωρ Πα-
νάχαρτε. Σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκρητον, ἰσχύς ἀγίωςύνῃ καὶ
καθαρότητα· Ὅθεν ὑπεδέξω τὸν Θεὸν ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Εἶτα ἀξίον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Καὶ τὰ Μεγαλυνάρια εἰς ἤχ. πλ. δ'

Δεῦρο Ἐλευθέριε ἀθλητὰ, τὸν ὕμνον προσδέχου ἰλαρῶς τε καὶ
εὐμενῶς, ψυχῆς μὲν ἀνάγνου, καὶ γλώσσης ἀναξίας, ἐν πίστει δὲ καὶ
πόθῳ σοὶ προσαγόμενον.

Σὲ τὸν ἐπαξίως στέφει διπλῆ, κατηγλαϊσμένον, Ἐλευθέριε δυσο-
πῶ τῆς ἱεραρχίας, καὶ τῷ τοῦ Μαρτυρίου, παθῶν με πολυτρόπων
δείξον ἐλευθερον.

Χριστοῦ ἱερομάρτυς Θεόθεν σχῶν, δῶρον τεθλιμμένους, φερονό-
μας ἐλευθερεῖν, ἀπάλλαξον ἡμῆς, θλίψεων δεομαί σου, μελλόντων δούς
ἰσχύον· μοι, τῶν νῦν ἀνέχεσθαι.

Πᾶσαι αἱ ἐπίτεκες εὐλαβῶς, ψυχὴ τεθλιμμένη, σοὶ κραυγάζουσιν
Ἀθλητὰ δώρησαι εὐτοκίαν ἡμῖν, ἐγκυμονούσας καὶ ἐλευθερίαν ὧ Ἐ-
λευθέριε.

Καὶ τὸ πῆξαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί. Τρουάγιον. καὶ τὸ τροπ. ἤχ. πλ. α'

Ἱερῶν ποδῆρει κατακοσμούμενος καὶ αἱμάτων τοῖς ρεῖθροις ἐπι-
σταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ Μάκαρ ἀνέδραμες Ἐλευθέριε
σοφῇ, καθαιρέτα τοῦ Σατάν. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πί-
σται τιμώντων τὴν μακαρίαν σου ἀθλήσιν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ἐν τῇ ἀπολύσει, καὶ τῇ προσκυνήσει τῆς Ἁγίας
εἰκόνης ψάλλομεν τὸ παρὸν, ὑπὸ τοῦ Ἀργυρουπόλεως Σεραφεῖμ εἰς ἤχ. β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὑμνοὶς καὶ ᾠδαῖς Πνευματικαῖς, Θεοῖ Ἐλευθέριε Μάρτυς ἀξιοθαύ-
μαστε, Μνήμην τὴν ἐτήσιον τῆς σῆς ἀθλήσεως, οἱ ὁμῶνυμοι ἅμα δὲ
σὺν τοῖς πιστοῖς πᾶσι, πάντοτε ποιούμεθα κατασπαζόμενοι, πόθῳ
τὴν ἐσπέρην σου Εἰκόνα, βρύουσαν ἰάσεις, παντοίας πᾶσι τοῖς πιστοῖς
αὐτῇ προστρέχουσιν.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΛΛΥΡΙΚΟΥ

Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ εἰδωολάτρου Ἀνδριανοῦ ἦτον καὶ ὁ θαυμαστός Ἐλευθέριος ὡς φωταυγὴς ἀστήρ διαλάμπων, ὅστις ἐγεννήθη εἰς τὴν περιφανῆ καὶ μεγαλόπολιν Ρώμην, ἀπὸ γονεῖς εὐγενεῖς, λαμπροὺς καὶ πλουσίους· οὐ μόνον δὲ κατὰ σάρκα ἦσαν περιφανεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πίστην εὐγενεῖς τε καὶ εὐσεβεῖστατοι. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Εὐανθία ὀνόματι, ἦτον ἀπὸ τὸν μακάριον Παῦλον διδασκόμενη τὴν ἀκρίβειαν τῆς πίστεως, ἥτις ἐγέννησε τὸ ἱερὸν τέκνον, καὶ τὸν ὀνόμασεν Ἐλευθέριον, τὸν ὁποῖον ἀνέθρεψεν εὐσεβῶς. Ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ ἦτον μὲν πλούσιος ὡς εἴρηται, καὶ ἐκάθισε τρεῖς φορὰς εἰς τὴν πόλιν ὑπατος, τὸ ὁποῖον εἶναι μέγαλον ὄφρικιον ἀπὸ τὰ ἄλλα τῶν ἀρχόντων καὶ ἐκλαμπρότερον, πλὴν ἔζησεν ὀλίγον καιρὸν ἀφ' οὗ ἐγεννήθη ὁ ἅγιος, ὅστις ἔμεινεν ὑποτασσόμενος τῆς μητρὸς του, ἣ ὁποία τὸν ἔδωκε τοῦ ἀρχιερέως τῆς Ρώμης νὰ τὸν μαθητῇ τὰ ἱερὰ γράμματα· ὁ δὲ ἀρχιερεὺς βλέπωντας τὸ ἥθος τοῦ ναοῦ, τὴν εὐταξίαν καὶ κοσμιότητα, καὶ ἄλλας ἀρετὰς ὅπου εἶχε, τὸν ἔκαμε κληρικὸν τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας· καὶ ὅταν ἐγείνη χρόνον 15 τὸν ἐχειροτόνησε Διάκονον, εἰς τοὺς 18 Ἱερέα, καὶ εἰς τοὺς 20 τὸν ἐψήφισεν Ἐπίσκοπον εἰς τὴν Αὐλῶνα, ἀλλὰ μὴ θαυμάσῃ τινὰς πῶς τὸν ἔκαμεν Ἐπίσκοπον τὸσον νέον, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἶδεν εἰς αὐτὸν τὸν νέον μέγαν ἀρετὰς, καὶ μάλιστα ἦτον τὸσον λόγιος καὶ σοφός, ὅπου ἔφερε μὲ τὴν διδασκίαν του καθ' ἓνα εἰς τὴν εὐσεβείαν· ὅθεν διὰ νὰ σταθῇ ὁ λύχνος εἰς τὴν λυχνίαν, καὶ νὰ μὴ κρύπτεται κατὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ νὰ φωτίσῃ πολλὰς ψυχὰς, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τοὺς ἑσκατισμένους εἰς θεοσεβείαν, διὰ τοῦτο πρεπόντως τὸν ἀνέβιβασεν εἰς τὸν ὑπερίτιμον θρόνον ὁ μέγας Ἀνίκτος (ὁὕτως ὀνομάζετο ὁ τῆς Ρώμης ἀρχιεπίσκοπος) ἡξυρόντας πᾶσαι θέλουν φωτισθῇ διὰ τοῦ μέσου του, καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ ἐπιστρέψαν πολλοὶ Ἕλληνες καὶ ἑσκατισθησαν, ὅτι ἡ γλυκύτης καὶ ἡ σοφία τῶν λόγων του ἐπαρκόνα τὸς ἀκοατὰς νὰ γνωρίσουν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ Διέβολος ὅπου φθονεῖ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, πάντοτε ἐφθονεῖ κατ' αὐτοῦ καὶ ἐτρίβε τοὺς ἐδόοντας ὁ δειλίσκος, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ τὸν θανατώσῃ αὐτὸς ὁ ἀνίσχυρος, ἐν-

δύεται τὸν Ἀνδριανὸν ὅπως δι' ὅλου εἰσπρόχόμενος εἰς τὰ ἐκείνου ἐκτόσθια, καὶ καθοπλίζονται κατὰ τῆς εὐσεβείας οἱ ἀσεβεῖστατοι ἐκίνησε λοιπὸν κοινῶς πόλεμον κατὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν ὁ ἀρχιερεὺς βασιλεὺς, καὶ ἐξόχως ἐζήτησε τὸν Ἐλευθέριον, διὰ νὰ θανατώσῃ ἐκεῖνον τὸν πρῶτον ὡς τῆς εὐσεβείας αἰτίον, καὶ ἔπειτα τοὺς ἐπιλοίπους. Ἀπέστειλεν οὖν ἓνα στρατηλάτην, ὀνόματι Φίληκα, προστάσσοντάς τον νὰ φέρῃ σπουδαίως τὸν Ἐλευθέριον· ὁ δὲ Φίληξ ἀκούσας ἐπὶ μέσῃ ἐδίδασκεν ὁ ἅγιος, καὶ ἐσίβη μὲ κακὴν γνώμην καὶ βλέμμα ἄγριον· ἀλλὰ καθὼς εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναόν, καὶ εἶδε μὲ τὴν εὐκοσμίαν τὸν ἅγιον, ἀκούων τὴν γλυκυτάτην ἐκείνην γλώσσαν, καὶ διδασκαλίαν τὴν πάνσοφον, ὃ τοῦ θαύματος! ἐθαύμασε, καὶ μεταβαλὼν τὸ ἄγριον βλέμμα εἰς ἰλαρότητα, γίνεται ὁ πρῶν λύκος, ἡμερον πρόβατον, καὶ ἀντὶ διώκτου, μαθητὴς καὶ ὑπῆκος, καταφρονᾷ τιμὴν πρόσκαιρον, ἀπαρνέεται πλοῦτον καὶ συγγενεῖς, δὲν ἐννοιάζεται πᾶς νὰ δώσῃ τοῦ βασιλέως ἀπόκρισιν, ἀλλὰ προσπίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου, καὶ πιστεύει εἰς τὸν Χριστὸν ὁ αἰοδιμος.

Ὁ δὲ ἅγιος τὸν ἐκατήχησε, καὶ ἐνουθέτησε τὴν ἀκρίβειαν τῆς πίστεως· ἔπειτα τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ τὸν ὑπάγῃ εἰς τὸν βασιλέα, καθὼς τὸν ἐπρόσταξε, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῇ ὁ ἅγιος τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον. Ἐκίνησαν οὖν τὴν ὁδοπορίαν, καὶ καθὼς ἐπερνούσαν ἀπὸ μίαν ἐρύσιν, ἐζήτησεν ὁ εὐσεβὴς Φίληξ (ὡς ἄλλος Κανδάκης ἀπὸ τὸν Φίλιππον) νὰ τὸν βαπτίσῃ ὁ Ἐλευθέριος, ὅστις ἰδὼν αὐτοῦ τὸν πολὺν πόθον καὶ προθυμίαν, προθύμως αὐτὸν ἀνεγέννησε διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος· καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς φθάνοντες εἰς τὴν Ρώμην, ὁ πιστότατος Φίληξ μὲ τοὺς ἄλλους χριστιανούς, τοὺς εἶπε τὴν ὑπόθεσιν ἅπασαν· ὁ δὲ ἅγιος ὑπῆγγεν εἰς τὸ κριτήριον χαίρων, ὅπου νὰ τὸν εἶχον καλεσμένον εἰς πανήγυριν καὶ ἑορτὴν πανευφρόσυνον. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς νέον καὶ εὐμορφον μὲ πολλὴν εὐταξίαν καὶ κοσμιότητα, τὸν ὠρέχθη καὶ λέγει του· διατί Ἐλευθέριε ἀφῆκες τὴν προπατορικὴν σου πίστιν, καὶ εὐσεβείαν τῶν θεῶν, καὶ πιστεύεις εἰς ἓνα κακοθάναντον ἄνθρωπον; Ὁ δὲ ἅγιος ἐσιώπα, ἀκούσας τοιοῦτον λόγον ἀνόητον, καὶ δὲν τοῦ ἔδωκεν ἀπόκρισιν. Τότε πάλιν ὁ τύραννος εἶπε πρὸς αὐτὸν λόγια πολλὰ κολακευτικά, καὶ τοῦ ἔτασσε δωρεὰς καὶ χάρισματα πλοῦσια ἐν θυσίᾳ εἰς τὰ εἰδῶλα, εἰ δὲ καὶ δὲν ὑπακούσῃ, νὰ τοῦ δώσῃ διάφορα κολαστήρια. Ὁ δὲ Ἐλευθέριος ἐλευθέραν καὶ τὴν ἀποκρισιν· ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ λέγει του· πῶς νὰ καταδεχθῶ, νὰ προσκινήσω τοιοῦτους θεοὺς ἀναισθήτους καὶ ξόανα ἄψυχα; μάλιστα καὶ ἐσᾶς ὅπου τοὺς προσκηνᾶτε ταλανίζω καὶ κλαίω σας, ὅπου σᾶς ἐτίμησεν ὁ Θεὸς μὲ τὸ λογικόν, καὶ ἐσεῖς γίνεσθε ἀτιμότοροι τῶν ἐξῶν,

καὶ λίθων, καὶ νομίζετε πῶς εἶναι αὐτοὶ θεοὶ, τὸν δὲ ἀληθινὸν καὶ μόνον Θεὸν ὅπου μᾶς ἐπλασε, καὶ ὅλον τὸν κόσμον ἐδημιούργησεν ἐφύσατε καὶ προσκυνᾶτε τοὺς δαίμονας ἐγὼ δὲ λατρεύω τὸν Δεσπότην μου Χριστόν, αὐτὸν σέβομαι, καὶ ὁμολογῶ Θεὸν ἀληθίστατον, αὐταῖς δὲ ταῖς τιμαῖς σου καὶ δώρεαῖς ὅπου μου τάσσεις, καὶ τὰ θεία σου φρικτὰ κολαστήρια, νομίζω πληγὰς νηπίων καὶ παῖγνια, ὅτι ἐγὼ ἀπαρνήθηκα τὸν κόσμον, καὶ ἐσταυρώθηκα κατὰ τὸν διδάσκαλόν μου Παῦλον, καὶ νομίζω τὸν θάνατον διὰ τὸν Χριστόν μου, τροφήν καὶ δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν. Εἰς ταῦτα θυμωθεὶς ὁ τύραννος, καὶ προστάσει νὰ πυρώσουν ἕνα χάλκινον κράββατον, νὰ βάλουν ἐπάνω τὸν ἅγιον, νὰ ἔχουν ἥπὸ κάτω πολλὰ κάρβουνα, νὰ τὸν ἀφήσουν ἕως νὰ ψυθῇ ὁλότελα.

Ὅταν οὖν ἐρρίψαν τὸν ἅγιον εἰς τὴν φοβερὰν ἐκείνην βάσανον, τὸν ἐλυπήθη ὅλη ἡ πόλις, ὅπου ἦσαν ἐκεῖ συνηγμένοι ἀναρτίηται ἄνθρωποι, καὶ ἐλοιδόρησαν τὸν βασιλέα εἰς τοιαύτην ὀμότητα λέγοντες, διατί νὰ ἀπολεσθῇ τοιοῦτος ἄνθρωπος ἐπιφανής, εὐγενής καὶ πάνσοφος, ὥστερ τίς καταφρονεμένος καὶ ἄτιμος; Ὁ δὲ Παντοδύναμος Θεὸς ἐλάφρωνα τὰς δυνάμεις ἄνωθεν, καὶ ἐκείτετο ὁ ἅγιος δροσίζομενος, ὥστερ νὰ ἦτον εἰς τρυφερὰ χορτάρια. Μετὰ ὥραν ἱκανὴν ἔσαν ἐξημένησεν ὁ τύραννος, εἶπε νὰ τὸν εὐγάλουν ἀπὸ τὴν ἐσχάραν, νομίζοντας πῶς ἀπέθανε· ὁ δὲ ἅγιος ἐπῆδησεν ὁρθὸς ἀπαθὴς χωρὶς νὰ ἔχη πληγὴν ὁλότελα, καὶ ἐψάλλε ταῦτα περιχαρὴς καὶ ἀγαλλιώμενος. Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου διαπαντός, καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ Ψαλμοῦ· καὶ τότε λέγει ταῦτα πρὸς τὸν τύραννον, κύτταξέ με τώρα, ὦ βασιλεῦ, ὅπου ἐνόμιζες πῶς ἔγεινα τοῦ πυρός παρανάλωμα, πῶς ὁλότελα δὲν μου ἤγγισεν· κατάλαβε λοιπὸν εἰς ἐμὲ τοῦ Θεοῦ μου τὴν δύναμιν, καὶ τῶν ἐδικῶν σου θεῶν τὴν ἀσθένειαν. Ταύτην τὴν παρησίαν τοῦ μάρτυρος, ἐνόμισεν ὁ βασιλεὺς διὰ ὕβριν τοῦ, καὶ ἤρυν ἄλλην νεωτέραν βάσανον νὰ τὸν παιδεύσῃ ἰσχυρότερα, καὶ τὸν ἐβαλαν ἐπάνω εἰς μίαν ἐσχάραν, καὶ κάτωθεν μὲν εἶχον πληθὺς καρβούνων, ἄνωθεν δὲ ἔχουναν ἔλαιον διὰ νὰ ἀνάπτουν τὴν φλόγα χειρότερα· πλὴν οὐδὲ τότε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡμέλησεν, ἀλλ' εὐθὺς ὅπου τὸν ἀπώσαν εἰς τὴν σκάραν, ἐσθυσεν τὸ πῦρ, καὶ ἐψυχράθη ὁ σίδηρος, καὶ ὁ ἅγιος ἔμεινεν ὑπὸ τῆς θείας χάριτος δροσίζομενος. Ὁ δὲ θυμὸς τοῦ τυράννου μᾶλλον ἐξήπτετο, καὶ προστάσει νὰ βάλουν ζύγγι, κερὶ, καὶ πίσσαν, εἰς ἕνα τηγάνι, νὰ βράσουν ἐσθὺν τὸν μάρτυρα· καὶ ἄρ' οὐ ἐγίνε τὸ τηγάνι ἀπὸ τὸ περισσόν τῆς φλογὸς ὀλοχόκενον, εἶπεν ὁ τύραννος ἀνὰ μέσον ζωῆς καὶ θανάτου εὐρίσκεισσι· Ἐλευθέριε, καὶ φρόντισον τὸ συμφέρον σου, ὅτι ἐγὼ διὰ τὴν

εὐγένειάν σου, καὶ διὰ τὴν πολλὴν καλῶσύνην καὶ κάλλος σου, σὲ λυποῦμαι μὰ τοὺς θεούς, θὰ χάσῃς τὴν ζωὴν σου διὰ ἕνα πείσμα μάταιον καὶ ἀνωφέλετον. Ὁ δὲ ἅγιος γενναίως καὶ ἀρῶσα ὑβρίζει τὸν βασιλέα, λέγοντάς τον λόγον τῆς Ἀραβίας, ὅπου ἐφάνευε τοὺς πιστοὺς ὡς πρόβατα, καὶ ὅτι δὲν τὸν εὐγανεν ἀπὸ τὴν γνώμην του, ἐὰν τοῦ ἔδιδεν ὅλα τοῦ κόσμου τὰ κολαστήρια· τότε τὸν ἀπώσαν εἰς τὸν τηγανόν, ἀλλὰ ματαίως ἐκοπίαζεν ὁ ἄνθρωπος, ὅτι ἐμετάβαλε τὸ πῦρ εἰς δρόσον ἢ ἄνω Πρόνοια, καὶ ἔμεινεν ὁ μάρτυς πάσης βλάβης ἀμέταχος ὡς τὸ πρότερον.

Ὁ δὲ τύραννος ἐστέκετο περίλυπος ἀπορῶντας καὶ μὴ ἡξέροντας τί νὰ πράξῃ ὁ δειλαιός. Τότε ὁ ἐπαρχὸς τῆς πόλεως, Κορέμων ὀνόματι, ὅπου ἦτον πολυμήχανος καὶ ἡξευρε διάφορα κολαστήρια, βλέποντας τὸν βασιλέα διαποροῦντα καὶ ὀδυνώμενον, τὸν ἐπαρηγόρησε λέγοντας· ἐγὼ βασιλεῦ, νὰ σὲ εὐγάλω ἀπὸ κόπους καὶ φροντίδας διὰ τὸν Ἐλευθέριον, καὶ νὰ τὸν κάμω νὰ κάμῃ τὸν λόγον σου, ἢ νὰ ἀπολεσθῇ κακῶς ἀνελεημονότατα. Ταῦτα εἰπὼν, ἔφερεν ἕνα φοῦρνον χάλκινον εἰς τὸν ὅποιον εἶχον καρφωμένα σουβλωτὰ σίδερα εἰς κάθε μέρος ἐσῶθεν, καὶ ἐβαλαν ἐστὶαν νὰ πυρώσῃ δυνατὰ, νὰ ρίψουν ἐσθὺν τὸν Μάρτυρα. Οὗτος δ' ὁ ἐπαρχὸς ἡξευρε τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διδάγμενος ἀπὸ τὸν Φίληκα, πλὴν ἦτο φίλος τοῦ βασιλέως, καὶ διὰ τὴν πρόσκαιρον δόξαν, δὲν ἄφηεν τὴν θρησκείαν τῶν εἰδώλων. Ὅταν οὖν αὐτὸς ἠτοίμαζεν ἐκεῖνο τὸ φρικτὸν κολαστήριον, τότε ὁ ἅγιος ἐπαρακάλει τὸν Κύριον νὰ φωτίσῃ τοῦ· διώκτας αὐτοῦ ὡς δεῦτερος Στέφανος, καὶ νὰ τοῦς δώσῃ σωτηρίαν ψυχῆς ἀντὶ ἁμυνῶν, καὶ ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν τὸν νοῦν καὶ διάνοιαν, ἔλεγε ταῦτα μὲ ψυχῆς ἀγαλλίασιν· εὐχαριστῶ σοι Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Θεέ, ὅπου μὲ ἐδυναμώσας, καὶ τοσοῦτων ἀγαθῶν μὲ ἡξίωσας, νὰ πάθω ταῦτα διὰ τὸ πανάγιόν σου ὄνομα. Λύτρωσε γοῦν καὶ τώρα τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ σώσόν με, διὰ νὰ γνωρίσουν ὅλοι ὅτι σὺ εἶσαι μόνος Θεὸς ἀληθίστατος· καὶ Κύριέ μου ἀξιώσον αὐτοὺς, νὰ μισήσουν τὰ εἰδώλα, καὶ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ὁ μὲν οὖν ἅγιος οὕτως κύχεται. Ὁ δὲ Κύριος τοῦ ἐπήκουσε, καὶ ἐφώτισεν τὸν ἐπαρχόν, ὅστις ἠλλοιώθη, καὶ ὥστερ νὰ μὴ ἦτον ἐκεῖνος ὅπου ἠτοίμασε τὴν τιμωρίαν τοῦ μάρτυρος, ἐσίμωσε τοῦ βασιλέως καὶ λέγει του· ποῖον κακὸν ἐποίησεν ὁ καλὸς Ἐλευθέριος; ἐπαραβένιζετο ἀκούσας τοιαῦτα ἀνέλπιστα, καὶ τὸν ἠρώτα, τί ἔπαθε καὶ ἐσπρεψεν ἡ γνώμη του εἰς τὸ ἐναντίον τέσων γρηγόρων; Καὶ τοῦ ἔλεγεν· ἐγὼ σὲ ἐτίμησα περισσώτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους τοῦ παλατίου μου ἄρχοντας, καὶ σὲ ἐψήφισα ἐπαρχόν, πλοῦτον

πολὺν σοὺ ἐχάρισα, καὶ πάλιν ἐὰν εἶσαι φιλάργυρος, καὶ ἐπῆρες ἀπὸ τῆν μητέρα τοῦ Ἐλευθερίου χρυσίον καὶ συμπονεῖς δι' αὐτόν, ἐγὼ νὰ σοὺ δώσω χαρίσματα μεγαλῆτερα. Ὁ δὲ Κορέμων ἐπληρώθη ὁλος τοῦ θεοῦ Πνεύματος μετὰ τὴν προσευχὴν τοῦ ἁγίου, καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν ἔλεγεν· ἡ τιμὴ σου ὡς εἶναι μετ' ἐμένα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ τὰ ἀργύριά σου ὡς τὰ καύση τὸ πῦρ ὅπου σὲ ἐκδέχεται εἰς τὴν κόλασιν, διότι γίνεσαι τυφλὸς μετὰ τὸ θέλημά σου εἰς τὴν ἀλήθειαν, καὶ δὲν γνωρίζεις τὴν ἀδυναμίαν τῶν θεῶν σου, ὅπου δὲν ἠμποροῦσι νὰ λυτρώσων ἀπὸ τοῦ πῦρ τοῦτο κλένα σας, καθὼς ὁ Χριστὸς ἐλύτρωσε τοσάκις τοὺς δούλους σου. Ταῦτα ἀκούσας ὁ τύραννος ἐθιμώθη τόσον ὅπου ἐστρεψε τὴν προτέραν ἀγάπην ὃ ἀγνωστος εἰς μένος ἀνείκαστον, καὶ προστάσσει νὰ βάλλουν εἰς τὸν φούρνον αὐτὸν τὸν ἐπαρχον ὅστις ὀπόταν ἐπλησίασε πλησίον, καὶ εἶδε τὴν φοβεράν φλόγα, ἐφώναζε πρὸς τὸν ἅγιον λέγοντας, κάμε δέησιν πρὸς τὸν ἀληθῆ Θεὸν δι' ἐμέ, καὶ δυνάμωσέ με μετὰ τὸ ὄπλον τοῦ Χριστοῦ, καθὼς καὶ τὸν στρατηλάτην περιτείχισας Φίληκα. Οὕτως οὖν ὁ Κορέμων καθοπισθεὶς ἀπὸ τὸν ἅγιον, ἐσέβη εἰς τὸν φούρνον μετὰ προθυμίας καὶ πίστεως· ὅθεν ἔμεινε καὶ αὐτὸς ἀβλαβής, καὶ εὐλαβῶς νύχαιστα καὶ ὑμολόγει τὸν Κύριον.

Ὁ δὲ Ἀδριανὸς ἐπρόσταζε καὶ τὸν ἀπεκεφάλισαν· ὅστις μετὰ ὀλίγον κόπον μετὰ στιγμῆς ἤρπασε θησαυρὸν αἰώνιον καὶ ἀγαλλίασιν ἀρπτον. Τότε βάνουν εἰς τὸν φούρνον τὸν ἅγιον, ἀλλ' εὐθὺς τὸ μὲν πῦρ ἐσθυσε, τὰ δὲ σίδηρα ἐστρεψαν ὀπίσω τὸ σουβλιωτὸν μέρος, τὰς σάρκας τοῦ μάρτυρος εὐδαιμονοῦμενα. Ὁ δὲ βλαμμένος τὸν νοῦν καὶ ἀσώματος ἔμεινε τυφλὸς εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ δὲν ἤθελε νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν, φυλακῶναι πάλιν τὸν ἅγιον· ἀλλὰ πολλοὶ διὰ τὰς ἀνω εἰρημῖνας θαυματουργίας ἐφώναζαν μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Ὁ δὲ ἀχρηστός ἐλύσσα κατὰ τοῦ ἁγίου, καὶ τὸν ἀφῆκεν εἰς τὰ δεσμὰ νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν πείναν καὶ κακοπάθειαν. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ὅπου ἔτρεψε τὸν Ἥλιον διὰ τοῦ κόρακος, αὐτὸς καὶ τὸν Ἐλευθέριον ἐπιμύλειτο εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τοῦ ἐστελλε τροφὴν μετὰ μίαν περιστέρην ὅσας ἡμέρας ἔκαμεν κλειστός εἰς τὴν φυλακὴν. Ὁ δὲ τύραννος βλέπωντας, πῶς δὲν ἐπερνοῦσαν αἱ πονηρίαι του, ἐδάμουνίζετο, καὶ προστάσσει νὰ δέσουν εἰς ἓνα ζυγὸν ἄλογα ἄγρια ὃ ἀγριώτερος ἐκείνων καὶ ἀλογώτερος, τὸν δὲ ἅγιον νὰ δέσουν κατόπιν τους, νὰ τὸν κατασύρουν εἰς λίθους καὶ βράχους, νὰ κατακοποῦν αἱ σάρκες του, νὰ ξεψυχήσῃ ἐλευνότερα· ἀλλὰ ματαίως ἔχανε τὸν καιρὸν, καὶ ἄκαιρα ἐπαιδαύετο· ὅτι καθὼς αὐτὸς ὁ ἄσφορος καὶ ἀνίσχυρος δὲν ἔπαυε νὰ μελετᾷ κητὰ τοῦ Κυρίου ὃ ἐναγῆς καὶ παμμίαιρος, οὕτω καὶ ὁ πεντοδύναμος Κύ-

ριος δὲν ἀμέλει νὰ τοῦ στέλλῃ ἐξ ὕψους βοήθειαν· λοιπὸν ἦλθεν ἅγιος ἄγγελος, καὶ κάμνωντας ἡμέρας τὰ ἄγρια ἄλογα, λήει τὰ δεσμὰ, καὶ ἐλευθερῶναι τὸν Ἐλευθέριον, τὸν ὁποῖον ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς τὸ ἄμαξι, ὅπου ἐσθύνον τὰ ἄλογα, καὶ τὸν ὑπῆγε καθεζόμενον εἰς τὸ πλῆθος ὅρος ἀτάραχα, καὶ ἐκεῖ γίνεται καὶ ἄλλο θαυμασιώτερον, ἦγουν καθὼς ἀναγίνωσκε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὑμολογῶντος τὸν Κύριον, ἐκινῶντο ἡ ἀρκούδες καὶ λέοντες καὶ ἄλλα ἄγρια ζῶα τοῦ ὄρους, καὶ ἐπερικύκλωσαν τὸν ἅγιον πρόσχαρα, καὶ ἐσκιρτοῦσαν πρὸς τὴν γῆν νεύοντες. Ταῦτα μαθὼν ὁ ἀσένετος τύραννος ἀπὸ τινος κυνηγούς, ὅπου ἔτυχαν ἐκεῖ, καὶ εἶδον τοιοῦτον θαυμάσιον, δὲν ἐβλαβήθη καὶ ἀπὸ ταῦτα τὸν ἅγιον, ἀλλὰ γίνεται τῶν θηρίων ἀνοητότερος καὶ στέλλει στρατιώτας νὰ τοῦ φέρουν τὸν Ἐλευθέριον. Τὰ δὲ θηρία ὡς τοὺς εἶδον, τρέχουσι μετὰ θυμὸν κατεπάνω τους νὰ τοὺς ξεσχίσουν μετὰ τοὺς ὀδόντας καὶ ὀνυχας· πλὴν ὁ ἅγιος τὰ ἐπρόσταζε νὰ μὴ βλιάψουν κα νένα, ἀλλὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὰ σπήλαιά τους, τοὺς δὲ στρατιώτας ὡς εἶδισε πῶς ὑπήγασι μετὰ ξίφη καὶ μετὰ ἄρματα νὰ τὸν κυνηγήσουν ὥσπερ νὰ ἦτον φονεὺς καὶ λήσταρχος. Οὕτως εἰπὼν ἠκολούθει προθύμως, καὶ τοὺς ἐδίδασκε εἰς ὅλην τὴν ὁδοπορίαν νὰ λάβουν ἀπὸ τὰ θηρία σύνεσιν καὶ ὑπόδειγμα νὰ γνωρίσουν τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως διὰ νὰ εὐρουν ζωὴν αἰώνιον· καὶ τόσον τοὺς ἐνουθείτησαν, ὅπου πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν.

Ὅταν δὲ ἔφθασαν εἰς τὴν Ρώμην, ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς πανηγυρίαν, διὰ νὰ συναχθῶσι πολλοὶ, καὶ νὰ ἴδωσι τοῦ ἁγίου τὸν θάνατον, ἀλλὰ δὲν τοῦ ἐσυνέβησαν τὰ πράγματα καθὼς ἐκεῖνος ἐνόμιζεν, ὅτι ἀφίνοντες κατ' αὐτοῦ μίαν λέαιναν ἄγριαν πολλὰ καὶ ἀνήμερον, ἥτις πρῶτον μὲν ἔρμησε μετὰ σπουδὴν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἅμα ἐπλησίασεν, ἐκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς πόδας του, ἀνέλυχε τὰ ἔχνη του, καὶ ἔκαμνε τινὰ σημεῖα, ὥσπερ νὰ εἶχε γινῶσιν ἀνθρώπινον, νὰ εὐλαβεῖτο τὸν μάρτυρα, ἀλλ' οὐδὲ εἰς αὐτὸ τὸ θαυμάσιον ἐπίστευσεν ὁ σκληροκάριδος τύραννος, ἀλλ' ἐνόμισεν, ὅτι διὰ νὰ ἦναι ἐκεῖνο τὸ λεοντάρι θηλυκὸν, ἦγουν ἡ λέαινα, δὲν εἶχε τὴν δύναμιν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐβλάψε τὸν ἅγιον· καὶ προστάσσει νὰ φέρουν ἄλλον ἀρσενικὸν λέοντα, ὅστις ἐφάνη ἡμερώτερος ἀπὸ τὸ θηλυκὸν πρὸς τὸν ἅγιον, ἀγκαλίζεται καὶ φιλεῖ τοὺς πόδας του, σπείει τὴν οὐρὰν του, χορεύει καὶ χαίρεται, καὶ δειχνοὶ καὶ αὐτὸ μετὰ τὰ σχήματα νόσιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν ἅγιον. Οἱ δὲ περιστώτες τοιοῦτον θαυμάσιον βλέποντες, εἰσι μὲν εἶχον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς ἀνοικτοὺς ἀνέκραζον. Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Οἱ δὲ τυφλοὶ καὶ ἀνόητοι ἔλεγαν, ὅτι ἦτο μάντης καὶ γόης· τοὺς ὁποῖους ἡ θεία δίκη δικαίως ἐπαίδευσεν διὰ

νά φραγοῦν κατὰ τὸν Δαυὶδ· τὰ δόλια χεῖλη, ὅπου λαλοῦσι κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν καὶ ἐξουδένωσιν· ὅτι καθὼς εἶπον τὰ βλάσφημα λόγια, ἐπληρώθησαν ἀοράτως·

Ὁ δὲ παρὰ νόμος τύραννος, ὅταν εἶδε πῶς ὅλα τὰ κολαστήρια ἐνὶ καὶ ὁ ἅγιος, ἀπελπίσθη τελείως, ὅθεν ἤξεύρωντας ὅτι μὲ ἄλλον τρόπον δὲν ἐδύνατο νὰ τὸν θανατώσῃ, ἀποφασίζει νὰ κόψωσι τὸ κεφάλι τοῦ. Τοῦτου γενομένου παρέδωκε τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθία ἐνηγαλίσθη τὸ σῶμα τοῦ υἱοῦ της καὶ μάρτυρος, καὶ καταφιλοῦσα τὸν ἐμακάριζε, πῶς ἔπαθε τσαῦτα διὰ τὸν Κύριον. Τότε οἱ δῆμιοι καὶ τὴν μητέρα ὡς ὦμοι καὶ ἀσπλαγχνοὶ ἐθανάτωσαν. Καὶ ὅσοι πιστοὶ εὐρέθησαν ἐκεῖ εἰς τὴν Ράμην ἀπὸ τὴν Αὐλῶνα, ἤγουν ἀπὸ τὴν ἐπισκοπὴν τοῦ μάρτυρος ἐπῆραν αὐτὰ καὶ τὰ δύο ἅγια λείψανα, καὶ μυρίσαντες αὐτὰ, καὶ προπύοντες τιμήσαντες, φιλοθέως καὶ εὐλαβῶς ἐνταφίανσαν, εἰς δόξαν Πατρὸς, Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δεκεμβρίου 16 Τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἀγγαίου

Στιχ. Ἀγγαῖος ἄγγελος πλήρης ὤθη χαρίτων, Ὡς ὕλικόν δὲ τῷ χρόνῳ συνετρίβη. Ἐκτὴ καὶ δεκάτῃ Ἀγγαῖον Γαῖα συνέσχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Μαρίνου. Οἱ ἅγιοι μάρτυρες. Πρόμος καὶ Πάριος ξίφει Τελειοῦνται.

Ὁ ἐν Ἀγίοις Μένων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἐπίσκopus ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Χριστοφόρου πλείον τοῦ Ἀγίου Πολυεύκτου.

Μνήμη τῆς αἰοδήμου βασιλίσσης καὶ θαυματουργοῦ Θεοφανούς συζύγου γενομένης Λέοντος τοῦ σοφωτάτου Βασιλέως. Στίχοι.

Ἐγγὺς βασιλεὺς Θεοφανὸς Κυρίου. Ταῖς ἀρεταῖς ἔτηκεν ἐστηλωμένη.

Καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεδέστου Ἀρχ. Ἱεροσολύμων.

Φέρετε Μόδεστε παμμάκαρ καὶ σὸν τάφον. Ἡ τὸν τάφου φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Ταῖς τῶν σὼν Ἀγίων πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἴλυσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἀπολ. τοῦ Προφήτου Ἀγγαίου Ἦχος β'.

Καὶ τῆς Ἀγίας Ἦχος δ'.

Ὁ ὕψωθεῖς

Προελομένη τὰ οὐράνια πόθῳ, Θεοφανὸς τὴν βιοτὴν διεξήλας ἀγγελικῆς ἐν γῇ περιπολεύουσα ὅθεν κατηξίωσας οὐρανίων χαρίτων σὺν ἀγγέλων τάξει, καὶ Ἀγίων χορείαις παρισταμένη τῷ παμβασιλεῖ δὲν ἐκδυσάπει εὐρεῖν ἡμᾶς ἐλπίος.

Κοντ. Ἦχος δ' Ἐπεφάνης

Ἐορτήν σου σήμερον τὴν λαμπροτάτην ἐκτελοῦντες κρίζομεν Θεανὰ πανευσεβῶς, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας διάσωσον, ἀπὸ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Μεγαλυνάριον τῆς 14 Δεκεμβρίου.

Ἐκτενῶς Πρεσβεύσατε πρὸς Θεὸν Μάρτυρες Κυρίου εἰς τὸ στέδιον τῶν ἐχθρῶν Θύρσε, Καλλίνικε καὶ Λεόντις οἱ στεροὶ Φιλήμην, Ἀριανὲ καὶ Ἀπολωνίῳ τοὺς κήρυκας πανσόφους οὗς μακαρίσωμεν.

Μεγαλυνάριον τῆς 16 Δεκ. Ἀγγαίου καὶ Μαρίνου.

Ἐνδοξ. Προφῆτα περίξ Θεοῦ Ἀγγεῖ παμμάκαρ, Ἐκκλησίας θεῖς φωστὴρ καὶ Μάρτυς Μαρῖνε, φύλακες καὶ προστάται, ὑπὲρ ἡμῶν Κυρίου αὐτῷ πρεσβεύσατε.

Μεγαλυνάριον Ἀγ. Διονυσίου Ἀρχ. Αἰγίνης 17 Δεκεμβρίου

Χαίροις ὁ Ζακύνθου γόνος λαμπρὸς, Πρόεδρος Αἰγίνης, καὶ Στροφάλων μέγας φρουρὸς, χαίροις Ἐκκλησίας, φωστὴρ νέος, τρισμάκαρ Ἀρχιερίων κλέος ὁ Διονύσιε.

Μεγαλυνάρ. Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως

Λέοντος ἐν λάκῳ τὸν Δανιὴλ ὥς μὴ αἰσδαθῆσι, τὸν δὲ αἰδεσθῆσι πρὸς Θεόν, τάχει ἀνελθόντα δὲ δράκοντα ἐτίμων, οἷα Θεὸν ἀφρονες οἱ Βαβυλώνιοι.

Μεγαλυνάριον 18 Δεκεμβρίου Σεβαστιανῶς

Ζωῆς καὶ Μοδέστου Ἀρχ. Ἱεροσολύμων.

Χαίροις Ἱερῶτατε Μόδεστε, χαίροις Ἱερῶν καὶ μαρτύρων τὸ καύχημα, ὅτε τοῦ τυρέννου καθεῖλες τὰ λυρώδη, καὶ ἱατρὸς τῶν ζώων ἐδείχθης ἐτοιμος.

19 Δεκ. Τῶν Ἀγ. μαρτύρ. Βονεφατίου καὶ Ἀγλαίας.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασάνων ἀνδρικῶς ὑπομείνας τοὺς πόνους, τὴν ἀπόνον ζωὴν ἄλλῃ θῶς ἐκομίσω Βονεφάτιε ἐνδοξε, σὺν τῇ στερωτάτῃ Ἀγλαίᾳ τὸ σέμνωμα, ὅθεν σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐορτάζουσα τὴν παναγίαν σου μνήμην ἐνθέως ἀγάλλεται.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ἱερῶν ἀμωμον ἐθελουσίως σεαυτὸν προσήγαγες τῷ ἐκ Παρθένου διὰ σὲ τεχθῆναι μέλλοντι Ἀγίᾳ στεφανηφόρῳ σοφῷ Βονεφάτι.

Μεγαλυνάριον

Ὡς ἀστὴρ ἀνέτειλας θεαυγῆ, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου τὸν ἀγῶνα ἡγάπησας Ἅγιε, Βονιφάτιε μάκαρ, τὸ σῶμά σου παρέδωκας δωρὸν τῇ Ἀγλατᾷ, ὃν ὁ Χριστὸς ἀξίως ἐδέξασεν

**20 Δεκεμβρίου Ἱγνατίου τοῦ θεοφόρου καὶ προ-
εόρτια τῶν γενεθλίων Μεγαλυνάριον**

Ἀρχιεροσύνης σου τὴν στολὴν, ἀρεταῖς λαμπρύνας, λαμπροτέραν ἐπιτελεῖς, τῆς ἀθλήσεώς σου τῷ αἵματι, δι' ὅπερ διπλοῦν ἐδέξω στί-
φος μάκαρ Ἱγνίτιε.

**23 Ἰουλίου καὶ 22 Σεπτ. Τοῦ Ἀγ. ἱερομάρτυ-
ρος Φωκά Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.**

Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ γενναίοφρον, καταβαλὼν τῶν δυσμενῶν παρα-
τάξεις, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐνήθλησας στερότατα· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, ὡς
λαμπρὸν ἀριστεύον, ρῦσαι τοὺς προστρέχοντας· τῷ ἁγίῳ Ναῶ σου ταῖς
πρὸς Χριστὸν λιτταῖς σου ὡς ποιμὴν, Φωκά παμμάκαρ πιστῶν ἡ ἀν-
τίληψις

Κοντάκιον Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους.

Ὡς θεαυγῆ καὶ φωτοφόρον Ἥλιον, σὲ νοητὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθετο,
ὁ Δεσπότης καταλάμποντα, πιστῶν τὰ πλήθη Μάρτυς ἔνδοξε, τὸν βίον
γὰρ τὴν πίστιν καὶ τοὺς ἄθλους σου ὡς μύρον· εὐωδίας προσεδέξατο,
ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Μεγαλυνάριον.

Φύλαττε καὶ σκέπε ταῖς σαῖς λιτταῖς, πάντας τοὺς ἐν πίστει, τοῦ τὸ
ὄνομα, εὐλαβῶς ἐπικαλουμένους, ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσῃ, Φωκά ἱερομάρ-
τυς ἀξιοθαύμαστε.

(Κ. Δουκάκη)

**12, Σεπτεμβρίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου
Ἀπολ. Ἦχος γ' Θείας πίστεως**

Μέγαν εὔρετο ἡ Ἰταλία σὲ τὸν πρόμαχον τῆς Βυθανίας, ἀθλο-

φόρε Κυρίου Ἀντονομα. Ὡς τῶν ἀπίστων καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ
μαρτυρίου τὸν θάνατον ἔλαβες ἱεουργῶν τῷ Δεσπότη σου αὐτὸν ἐκτε-
νῶς ἱκέτευε δωρῆσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος

**Αὐγούστου 28 Ἀποστόλων Κυρέλλου, Τίτου, Εὐ-
μενίου καὶ Ἀνδρέου Ἀρχιεπισκόπων Κρήτης τῶν
θαυματουργῶν. Ἀπολυτίκι. Ἦχος α'.**

Τοὺς τετρακτῆρους φαστῆρας τῆς τρισηλίου θεότητος, καὶ τῆς
Κρήτης ποιμενας καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, Τίταν τὸν αἰοδήμον, καὶ
Ἀνδρέαν τὸν πάνσοφον, καὶ τῆς Γόρτυνος τὸν πρόεδρον Κύριλλον, σὺν
τῷ κλεινῷ Εὐμενίῳ τῷ τὴν Ρώμην διδάξαντι, πάντες οἱ φιλέοργοι
δεῦτε παιδῶς συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ γὰρ ἀκαταπαύστως
ὕπὲρ ἡμῶν Θεῷ προσεύουσι.

**Σεπτέμβρ. 18 Εὐμενίου Ἐπισκόπου Γορτύνης
τῆς Κρήτης Ἀπολυτ. Ἦχος γ' Θείας πίστεως.**

Μέγας ἥλιος ἐν Κρήτῃ πατέρ ἀνατίταλκας, θαυμάτων πλήθος κα-
ταφωτίζων αὐτὴν ἱερώτατε· ὡς οὖν ὁρμὴν ποταμοῦ διεκάλυσας, καὶ
τὸν ὀλέθριον δράκοντα ἐλίθωσας, ὅσις Πάτερ Εὐμένιε, Χριστῷ τῷ Θεῷ
πρέσβευε, δωρῆσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Αὐγούστου 8 Μύρωνος ἐπισκ. Κνωσσοῦ.
Ἀπολ. ἤχ. δ'**

Προστάτης καὶ πρόμαχος, τοῦ σοῦ ποιμνίου σοφὲ, καὶ τειχὸς
καὶ καύχημα τῆς νήσου Κρήτης σαφῶς, ἐδείχθης θεόληπτε· εὐφρανὰς
ὀρθοδόξων, τὰς χορείας τρισμάκαρ ἐπλησας Κρήτην πᾶσαν, τῶν πολ-
λῶν σου θαυμάτων διὸ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν Μύρων ἱκέτευε.

Κοντάκιον ἤχος πλ. δ'. Τῇ υπερμάχῳ.

Τῇ υπερμάχῳ, καὶ ἐνθέρμῳ προστασίᾳ σου, οἱ Κρήτες Πάτερ,
εὐλαβῶς προσκαταφεύγωμεν ἀνυμνοῦντες σὲ θεόφρον καὶ δυσωποῦντας.
Ἄλλ' ὡς ἔχων παραρσίαν πρὸς τὸν Κύριον ἐκ κινδύνων ἡμᾶς, παν-
τοίων ἀπολύτρωσαι. Ἵνα κράζωμεν, χαῖρε Μύρων τρυσόλβιε.

**Σεπτέμβρ. 3 Τοῦ ἁγ. ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου.
Ἀπολ. ἤχ. α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.**

Τῆς ποιμνῆς σου Θεόφρον στερρὸς προστάτης γενόμενος, ὑπὲρ

αὐτῆς ἐτοιμῶς τὸ σὸν αἷμα ἐξέχεας· καὶ ἀπειλὰς τῶν δυσμενῶν μὴ ποτηθεῖς, ἐν οὐρανοῖς νῦν ἀγάλλῃ, τῷ θρόνῳ τῆς τρισιταίου θεότητος παριστάμενας· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι σε Χριστῷ, δόξα τῇ εὐφυσίᾳ σου, δόξα τῇ μαρτυρικῇ σου Ἀνθίμῃ καρτερότητι.

Σεπ. 18 Βησσαρίωνος ἀρχ. Λαρίσσης.

Ἀπολυτίκιον Ἦχ. πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς ἐτηρήθη τὸ κατ' εἰκόνα· ἐκ παιδὸς γὰρ ἀνειθέης Θεῷ καὶ πράξει ἐναρέτου ζωῆς, θαυμάσιως ἐδίδασκες· ὅθεν θαυμάτων χάριν πεπλουτικῶς τῇ πανσέπτῳ σου κέρα, λοιμὸν πανώλην ἐλαύνεις Ἱεράρχα Βησσαρίων μακάριε, καὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις τῷ Κυρίῳ ἐκαστοτε.

Σεπτ. 30 Γρηγορίου ἐπισκ. τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας. Ἀπολ. ἦχ. δ'.

Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ γενναϊόφρων, καταβαλὼν τῶν δυσμενῶν παρτάξεις, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐνήλησας στερότατα· ὅθεν εὐφημοῦμεν σε ὡς λαμπρὸν ἀριστέα, ρῦσαι τοὺς προσπρέχοντος τῷ ἁγίῳ Νιφῷ σου, ταῖς πρὸς Χριστὸν λιταῖς σου ὡς ποιμὴν, Γρηγόριε μακρὰ πιστῶν ἡ ἀντίληψις.

Ὀκτωβ. 1 Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἀπολ. ἦχ. πλ. β'. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.

Πνευματικοὶς ἐκλάμπας πλείστοις χάρισμασιν, τὴν Θεοτόκον ἔσχες μέγαν διδάσκαλον, Μίρριν τὴν Παρθένον καὶ πανόμνυτον, τὰ θεῖά σε πάνσοφῃ μουσῇ, ἐξ ὧν ὑψηλοῖς δογματικῶν θεοπροπῶς, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν ἐπαίδρυνας Ῥωμανέ· πρὸς δὲ μνημόνευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Γ. Α. Βουτέρης ἱερέως.

